

மனத்திற் குறுத்தும்
மதிவிளக்கம்.

(லோகோபகாரி பிரகரம்)

நகராட்சிகளாட்சிப்பாட, டாக்டர்
2.. வெ. சாமிநாதன், நூல், நிலையம்
அடையாளம் - 20.

GF

வித்யாவதாரம்
பாண்டுவேம் பிள்ளை யவர்களால்
எழுதப்பட்டது.

E6

Copy-right. [அனா 4.

“லோகோபகாரி” பிரகாரம்,

மனத்திற்குறுத்து

மதிவிளக்கம்.

இதனை
செய்தவர்தாம்

பிரம்மா - பொன்றோன்றிப் பிள்ளையால்

எழுதப்பட்டது,

சென்னை

ஆத்து நிர்வாகத்தால் இச்சுருதி

தமிழ்ப் பண்டிதர்

முடிமத் - கோ. வடிவேலு செட்டியார்

புனர்வாசல்

பார்வை மிடப்பட்டது,

சென்னை, கோமளேசுவரன்மேட்டை,

சச்சிதானந்த அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1916.

சென்னை மாநகராட்சி நிர்வாகி

முன்னுரை.

சென்னை இந்து திபலாஜிகல் லீஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர் கோமளேசுவரன் பேட்டை, ஸ்ரீமத் கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் பத்திராதிபரும், பத்திரிகாசிரியருமாக விருந்து நடத்திவரும் “லோகோபகாரி” “சக்கிரவர்த்தினி” என்னும் பத்திரிகைகளில் ஒன்றான “லோகோபகாரி”யில் ஏதாமொரு விஷயத்தைப்பற்றி எழுதலாமென் றோசித்தபோது.

உலகவாசிக ளொவ்வொருவரும் தம்மாற் கூடுமானவரையில் இகபர மிரண்டினுக்கும் வேண்டிய சாதனங்களிற் பழகினாலல்லது அவ்வவ் வுலகவின்பங்களை அடைய முடியாதென்பதும், நல்லாசிரியனை யடைந்து ஞானோபதேசம் பெற்று சாதனத்திற் சதாபழகி யுண்மையுணர்ந்தார் மாத்திரமே பரலோக சாதனங்களைக் கவனிப்பரென்றும், மூடன் முதல் முழுட்சுவரையில் இகலோக சாதனங்களி லடங்கியவைகளில், குடும்பம், வர்த்தகம், கைத்தொழில், நட்பு, முதலானவைகளை உட்கிடையாய்க்கொண்ட இலௌகீகம் முக்கியமான தென்பதும், இவ்வித இலௌகீக வியவகாரமாகிய உலக

நடைகளை கவனித்து நடப்பவர்களே பழிபா
வங்களினின்று நீங்கி புண்ணியத்தையும், புக
ழையும் அடைவார்களென்பதும், ஒருவாறு
என். சிற்றறிவிற் கெட்டியதால், அத்தகைய
விஷயங்களிற் சிலவற்றை “மனத்திற்குறு
த்து மதிவிளக்கம்” என்னுந் தலைப்பின் கீழ்,
கால நேர்ந்தபோதெல்லாம் எழுதிக்கொண்டு
வரலானேன், எழுதிவருங்கால் இது புத்தக
மாகுமென்றாவது, ஆக்குவோமென்றாவது கிஞ்
சித்தும் எண்ணினே னில்லையாயினும், இன்
னுஞ் சில ஆப்தர்கள் இப்பத்திரிகையில் எழு
திக்கொண்டு வந்ததில் இன்னின்ன விஷயங்
களை “புத்தகமாய் வெளியிடுமாறு வேண்டுகின்
றனம்” என திருப்புரம்பியம் போஸ்மாஸ்டர்
ஸ்ரீமத் வி. சாட்சிநாதம் அவர்கள் 26-1-14
பத்திரிகை 10-ம்பக்கத்தில் தங்கருத்தை வெளி
யிட்ட பிறகு என்னண்பர்களிற் சிலரும் அப்
படிச் செய்வது நன்றேயெனக் கூறலும் இது
யாரால் நிறைவேறுமென்று யோசித்து குளத்
தூர், செம்பியம், இவ்விரு கிராம மிராசுதார
ரும், பரோபகாரியுமான ம-ா-ா-ஸ்ரீ மா. பொன்
னுசாமி கிராமணியா ரவர்களிடம் தெரிவித்த
வுடன் அவர்கள் புத்தமாக்க வொத்துக்கொண்
டதும், ஷெ. செட்டியாரவர்களால் பார்வை
யிடப்பட்டு அச்சிடப்பட்டது.

இது புத்தகமாவதற்குத் தூண்டுகோலாயிருந்த ஸ்ரீமத் வி. சாட்சிநாதம்பிள்ளை அவர்கட்கும், பொருளுதவிசெய்து புத்தகமாக்கிய ஸ்ரீமத் கிராமணியாரவர்கட்கும், சிரமம் பாராட்டாது பிழைபார்த்துக் கொடுத்த ஸ்ரீமத் செட்டியாரவர்கட்கும், என் புல்லுரைநிறைந்த புத்தகத்தை கல்வியிற்றேர்ந்த வல்லவரேந்த தத்தம் நல்லுரையான அபிப்பிராயங்களளித்த மேதாவி யர்கட்கும், செவ்வனே அச்சிட்டுக்கொடுத்த சச்சிதானந்த அச்சியந்திர சாலையாரவாகட்கும், என் மனமார்ந்த வந்தனம் தினந்தினந் தருங்கடமையுடையே னாயினேன். எல்லாப் பிழையும் நல்லோர் பொறுக்க.

பி. பொ.

(1916)

மகாமகோபாத்தாராய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் தூல் நிலை

சென்னை-20.

சிறப்புப் பாயிரம்.

ஸ்ரீமாந் வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை

அவர்களியற்றிய

ஆசிரியப்பா.

ஆதி பகவன் ஓகியது நீதி.

நீதி தரும்பெரும் ஊதியம் மாவலம்.

மாவலம் சேர்ந்தது நாவலம் தீவு.

நாவலம் தீவில் கோவல னெடுதிசை.

மாரதம் ஊர்ந்தது பாரத நாடு.

பாரத நாட்டில் சூரர்கள் வாழ்ந்தது.

செந்தமிழ் வழங்கும் நந்தமிழ் நாடு.

நந்தமிழ் நாட்டில் வந்தபுல வார்க்கெலாம்

நிதியும் சீரும் மதியொடு வழங்கி

அகிலம் புரிந்துமேய்ப் பதியினை யுணர்ந்தோன்

குளத்தொடும்பலவகைக்களத்தொடும்அமைந்து

வளத்தினில் நிறைந்த குளத்தூர் செம்பியம்

என்னும் நகர்களின் மன்ன னாகி

கன்னீர் நதிகளும் அன்னமார் வயல்களும்

மாடமும் பலவகைக் கூடமும் நிரம்பிய

கோடம் பாக்கத் தாடம் பரத்தொடு

தன்னயம் இலாது நன்னயம் புரிந்து

மன்னிவாழ் கின்ற மா-பொன்னுசாயிக்

கிராமணி யென்னத் தராதலஞ் சொல்ல

வராரின் றவர்க்கெலாந் தராரின்ற வள்ளல்.

அன்னவ னளித்த நன்னிதி யுதவியால்

இன்னலம் பெற்ற நன்னூல் பலவினுஞ்
 சிறந்தது நலனெல்லாம் செறிந்து விளங்கி
 அறந்திகழ் பொருளொடு திறம்பல சாற்றும்
 மொழிகள் நிரம்பிய கழிபெரும் நூல்களின்
 விழியினை யொத்த வழிநூல் என்னத்
 தமிழுல கெங்கணும் அமிழ்தென நிலவும்
 தமிழுரை நடையில் இமிழுற வரைந்திப்
 படிதனில் புகழின் வடிவமும் பெற்ற
 வடிவேல் செட்டியார் வடிவு படுத்த
 ஆரிய மக்கள் தேரி யுணர
 ஊரி “லோ கோப காரி” யில் நடந்து
 தனத்தினர் களுக்கும் வனத்தினர் களுக்கும்
 இனத்தினை நிகர்த்து “மனத்திற் குறுத்து
 மதிவிளக்கம்” மெனும் அகநலம் நிறைந்த
 பதியினை யுணர்த்தும் கதியுயர் நூலே.
 இந்நூல் ஆக்கியோன் நந்நூல் உரைக்குஞ்
 செந்நெறி நடந்து முநீர் உலகில்
 பிரம்பை நகருள் உரம்பெறப் பிறந்து
 வரம்பினுள் நின்று பரம்பொருள் உணர்ந்து
 செப்பமும் வாய்மையும் ஒப்பில் புலமையும்
 ஒப்புரவும் நிறைந்த சுப்ப ராய
 வேளிங் கியற்றிய நீளருந் தவத்தால்
 வேளென வுதித்து மீளிசை தாபுரி
 முனிசாமி முதலியார் இனிமையோடு ரைத்த
 கனிநிகர் நூலெல்லாம் நனியினி துணர்ந்துளம்
 உன்னியாங் கொழுநி நன்னலம் பெற்றிவண்
 மன்னிவாழ் புலவன் போன்னுவேற் பிள்ளையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருந்தமிழ் வல்லார்
அபிப்பிராயங்கள்.

சிந்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

சிவபூநீ-கலியாணசுந்தர யதீந்திரர்

“சித்தாந்தம்” பத்திராசிரியர், அவர்களியற்றிய

பன்னிருசீர் விருத்தம்.

மனம்போன போக்கெல்லாம் போகவேண்

டாமென்ன வழங்கு நீதி

வகுத்தரு னிகளினனுபவந்தன்னை

நனிகூழ்ந்து மதிப்புற் றந்த

மனமதனை ஞயம்படவே யுரைத்துத்தன்

வயமாக்கும் வகையை யோர்ந்து

மாண்புறுஞ் சனச்சாத்தி ரத்திலகும்

பலதருமம் வகுத்துக்காட்டி

மனத்திற்கு றத்துமதிவிளக்கமென

வொருநூலை மகிதலத்து

வாழுஞ்சன் மார்க்கசெலாமனங்கூம்பி

யேவதிய மகிழ்சிற் சொற்றான்

மனத்துய்மை யினிலொழுகுஞ் சாந்தகுண

சிலனெனும் வாய்மை பாளன்

மாபிசம்பை யூர்மேவும் பொன்னுவே

னாவலன மகிபன்றுனே.

“ஞானபாறு” பத்திராதிபர்

பிரம்மபூரீ, சுப்பிரமணிய சிவம்.

அவர்களேழுதிய கடிதம்.

தங்களுடைய “மனத்திற்குறுத்து மதி
விளக்கம்” நமது ஜனசமூகத்திற்கு அரியபெரிய
புத்திமதிகளைப் புகட்டி அனைவரையும் நல்வழி
யில் செலுத்தும் என்பதில் சந்தேகம் என்ன?
அது பகுதிபகுதியாக “லோகோபகாரி”யில்
வெளியாய்க்கொண்டு வந்தபொழுது, “லோ
கோபகாரி”ப் பத்திரிகை வந்துவிட்டால் நான்
எந்தவேலையி் விருந்தாலும் அந்த வேலையை
யப்படியே நிறுத்தி விட்டு முன்னர் தங்க
ளுடைய “மனத்திற்குறுத்து மதிவிளக்க”த்தைப்
படித்துவிட்டுத்தான் வேறு வேலை பார்ப்பது
வழக்கம். ஆதலால் அது எம்மட்டிற்கு எனக்கு
ருசியாயிருந்திருக்க வேண்டுமென்று தாங்க
ளே யறிந்துகொள்ளலாம். இன்னும் இத்தகைய
நூல்கள் பலவெழுதி இம்மையிலும் மறுமையி
லும் தாங்கள் இன்பமடையுமாறு எல்லாம்வல்ல
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றனன்.

பிரம்மபுத்ரீ வரகவி-திரு-அ-சுப்பிரமணிய

பாரதியா ரவர்கள்

இயற்றிய வெண்பா.

மனத்திற் குறுத்து மதிவிளக்க மென்னும்
இனித்ததமிழ் நூலினிதா மீந்தான் — பணித்தமிழ்ப்
பிள்ளையணி வேணியனைப் பேசுமுயர் பொன்னுவேற்
பிள்ளையுளத் தன்புரிகப் பெற்று.

—

திருப்புரம்பியம் போஸ்டிமாஸ்டர்

புத்ரீமாந் வி சாட்சிநாதம் பிள்ளையவர்கள்

எழுதியது.

நமது நண்பர் புத்ரீமான் பொன்னுவேற்
பிள்ளை அவர்களால் மிக்க மதி துட்பத்தோடும்
ஆராய்ச்சியோடும் பல நூற்களின் கருத்துக்
களை ஒருங்கு திரட்டி வரையப்பெற்றுள்ள
“மனத்திற் குறுத்து மதிவிளக்க மென்னும்”
அரிய நூலைப் பார்வையிட்டேன். அதைப்
படிப்பதால் தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும்
மனக்கோட்டந் தவிர்ந்து அறிவு விசாலித்து
நல்லொழுக்கத்தைப் பெரிதும் அடைந்து பய
னெய்துவார்களென்பது திண்ணம்.

இவ்வரிய முயற்சியைக் கைக்கொண்ட
பிள்ளையவர்களுக்குத் தமிழ் நாட்டர் மிக்க கட
மைப்பட்டுள்ளார்.

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம்
ஸ்ரீ கரபாத்திர சுவாமிகளாதீனம்

ஈசுர் - ஸ்ரீ - சச்சிதானந்தசுவாமிகள்
சிஷ்யப்ரசிஷ்யரும்

39-வது பட்டாளம் சுபேதார் மேஜராயிருந்த
ஆத்மஞானி

ஸ்ரீ லீபாக்கண்ணு சுவாமிகள் சிஷ்யரும்
இந்நூலாசிரியரின் போஷகருமான
ஸ்ரீமாந் தே. அ. சாமிகுப்புசாமி யவர்கள்
எழுதியது.

என்னன்பிற்குரியவரும், அறிவிற் சிறந்த
வரும், ஆன்றோர்களாகமகிழ வனுதினமு மடி
பணிபவரும், நல்லாரிடத்தில் நடுநிலையுண்மை
யை நன்குணர்ந்தவரும், கல்விக்களஞ்சிய கண்
ணியரும், யுக்தி பொக்கிஷ வுத்தமரும், வேதா
ந்த சித்தாந்த விசாரணையில் துல்லியரும், இலக்
கண விலக்கிய வல்லுனரும் அன்பர்களாகமகிழ
ஆசுகவி யெழுது மாற்றலுடையவரும், மகான்
கள் மனமுவந்தளித்த செந்தமிழ்ப் புலவரென்
னுஞ் சிறப்புப்பெய ருடையவருமாகிய எனது
செல்வச் சிரஞ்சீவி பிரம்பை பொன்னுவேற்
பிள்ளை யவர்கள் மனத்திற்குறுத்து மதிவிளக்க
மேன்னு நூலை யியற்றியதற்கு யானென்ன
கைமாறு செய்யவல்லேன். இந்நூலை யார்பார்த்த

போதினும் மனத்தினது சொரூப மிப்படிப் பட்டதென்று நன்குணர்ந்து, தீயமயக்கத்தி னின்றும் நீங்கி சின்மய வகண்டாகார சிற் சொரூப சைதன்ய வடிவமாவார்களென்று என் குருநாதன் நிருவடிசாஷியாய்ச் சொல்லுகின் றேன்.

இன்னூலாசிரியர் இதுபோன்ற அரிய பெரிய நூல்களை யனந்தமாகத் திருவருட்டுணை யாற் செய்து உலோகோபகாரமாக வெளிப்படு த்துவாராக.

இன்னூலும், இன்னூலாசிரியரும், இன் னூலைக் கண்ணுறுபவரும், தூய்மனமுற்று வாழ்வார்களாக.

புராணிகர் சரசவாணி

ஸ்ரீமாந் கா. இ. சிதம்பரசாயி பாண்டியரவர்கள்
எழுதியது.

சைவஸ்ரீ, ம. தி. பானுகவி சுவாமி முதலி யவர்கள் பால் இலக்கண விலக்கியம் பயின்ற வரும், ஸ்ரீமத் சுவாமி குப்புசுவாமி யென்னும் மகானிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றவரும் ஒரு மகா சபையின்கண் வேதாந்த வித்வத் சிரோ மணி ஸ்ரீமத் கோ. வடிவேல் செட்டியா ரவர்

களால் “செந்தமிழ்ப் புலவர்” என விதக்கப் பெற்றவரும், அடியேனுக்குச் செய்யு ளிலக் கணம் கற்பித்த ஆசிரியருமாகிய ஸ்ரீமான் - பிரம்பை பொன்னுவேற் பின்னையவர்கள் சுருதி, யுக்தி, அனுபவங்கட்கியைந்த நீதி விடயங்களைப் பாலர்முதல் விருத்த ரீருகக் கற்ற வரும், மற்றவரும் எளிதில் உணரும்படிச் சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் இயைத்து ‘மனத்திற் குறுத்து மதிவிளக்கம்’ என்னும், பெயரால் இயற்றிப் புத்தகருபமாக வெளிப் படுத்தினார்கள் ; இப்புத்தகம் இல்லறவாசிக ளிபாவரும் அத்தியாவசியம் வாசிக்கவேண்டிய புத்தகங்களினு ளொன்றும்; வாசிக்கின் தாய், தந்தை, மாமன், மரமி, மனைவி, மக்கள், நட்பினர், குரு, சீடன் முதலியவர்களிடம் விரோதமின்றி நடந்து இகசுகத்தைப் பெறு வார்களென்பது துண்ணம். சுபம்.

உபாத்தியாயர்

ஸ்ரீமான் - சை. முனிசாமி முதலியாரவர்கள்
மாணவர்

பிரம்பை. பெ. முத்துசாமி உபாத்தியாயரவர்கள்
எழுதியது.

சிறந்த நாவல்கள் முதலிய நூல்களை ஒரு
கால் படித்து முடிந்தபின் மறுகால் படிக்க

அவாவெழினும் படிக்க மனமெழுவ தில்லை. எனது ஒருசாலை மாணவர் பிரம்பை-டோன்னு வேற்பிள்ளையவர்கள் சுருதி, யுக்தி, அனுபவங்கட் கேற்றவாறு இகலோக சாதன வகுப்பிற் சேர்ந்த பல விடயங்களை என்போல்வாரும் எளிதி னுணரவியற்றிய “ மனத்திற்குறுத்து மதிவிளக்கம் ” என்னும் நூலை ஒருகாலன்றிப் பலகாலு மோயாதோதினும் சபயம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் இவ்விளக்கமே நம்மை இடை விடாது படிக்கும்படியான பெரும் வேலையைக் கொடுப்பதோடு இந்நூற்பெயருக் கேற்ப நம் மறிவையும் விளக்குமென்பதற்கோ ரையமின்றும்.

இந்நூலை, சுற்றாரும், மற்றாரும் கைக் கொள்வதன்றி, பாடசாலை மாணவர்கட்கும் பாடமாகவைத்துப் படிப்பிப்பதாலும் பயனுண்டெனக் காண்கின்றது.

சிவமயம்.

சைவாபிரசாதச் செந்தமிழ்ப்புலவர்

வித்தியாவநாசம்

ஸ்ரீமத். பிரம்பை-பொன்னுவேற்பிள்ளையவர்கள்மீது

ஸாவசித்தாதத மகாசமாஜ அத்தூட்டரும்
சென்னை மெய்கண்டரத்தானசாஸா கார்பதரிசியும்
செம்பியம் ஆனொரி மாஜெஸ்ட்ரேட் மாகிய

பண்டிதாத்தீவம்.

தகடூர் புழலை-திருநாவுக்கரசுமுகலிபாரவர்கள்

விபக்தாபிப

எழுதி விருத்தம்.

பாருலாஞ் செந்தமிழ்புலவனென் றுரைசெர்

பாவலா பண்புவாந் திலககுஞ்

சீருலா மினிய மொழியமு தாகத்

தெளிவுறப் பன்ன பத் தொனிக்ப்

பேருலாம் படியிம் மானிலித் தன்னிற்

பிரபல பரசங்க முறைபாய்

காருலாம் படிச்செய் ளவல னென்ன

சலமிசூ ம பிரம்பையில் வந்தோன்

(க)

கற்றவர் நிறைந்த பெருஞ்சபை தன்னிற்

கவின்பெற யாவரும் விடகசச்

சொற்றரும் வித்தி யாவதா னபம்பி

சூலங்கிடும் பொன்னுவேல் புனிதன்

பெற்றநற் குணங்க ளுபரிப தகைமை

பேசிடற் குரியதோர் சாட்சி

மற்றநம் மனத்திற் கு மத்துமதிவிளக்க

வசனமே புரைத்திடுந் தானே.

(உ)

சிவமயம்.

பிரம்பூர் - செம்பியம் யூனியன் சேர்மேன்
ஸ்ரீமத் - A. தில்லைநாயகம் பிள்ளையவர்கள், B. A.

(RETIRED 1ST GRADE SUB REGISTRAR.)

நண்பர் வித்தியாவதானம் - பிரம்பை - பொன்னுவேற்பிள்ளையவர்கள் மதி நுட்பமாகவும் லோகோபகாரமாகவும் இயற்றி வெளிப்படுத்திய “மனத்திற்குறுத்து மதி விளக்கம்” என்னும் இந்தூலானது ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாப் பெரும்பயனைத் தரத்தக்கதாய் அனைவருக்கும் எளிதிலுணருமாறு வசனநடையில் வெகுநயமாக நூற்றைம்பத்தாறு பகுதிகளாக வகுத்துக் கூறியுள்ள யாவும் நற்புத்தி புகட்டுவதோடு படிக்கப்படிக்க மன வுல்லாசத்தைப் பெரிதுமுண்டாக்குகிறது. இதுவிஷயமாக பிள்ளையவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசைக்காக என்றும் நன்றியறிதலுடையேன் என்பதிலாட்சேபமில்லை.

பிரம்பூர், }
27-3-17. }

A. தில்லைநாயகம் பிள்ளை.

ஸ்ரீமான் - C. இருசுப்ப முதலியாரவர்கள்

(RETIRED 1ST GRADE SUB ASSISTANT SURGEON.)

குமாரர்

செம்பியம் டிவிஷன் லோகல்பண்டு ஓவர்சீயர்

ஸ்ரீமத் - செ. சிதம்பர முதலியாரவர்கள்.

நீதிநூல்களின் சாராம்சங்களை யெல்லாம் ஒருங்கே திரட்டி “மனத்திற்குறுத்துமதிவிளக்கம்” என்னும் நூலியற்றித்தந்த எனது நண்பர் வித்தியாவதானம், பிரம்பை - பொன்னுவேற்பிள்ளையவர்கட்கு என்னும் மறவா நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாகிறேன்.

செம்பியம், }
27-3-17. }

செ. சிதம்பரமுதலியார்.

மனத்திற் குறுத்து மதிவிளங்கம்.

மனத்திற் குறுத்து மதிவிளக் கஞ்சோல
கனத்துதிக் கையுடைக் கரிகழற் காப்பே.

நன்மை தீமைக்கெலாம் நாயகமா யோளிர்
பொன்னினு மரியதாய்ப் பொலிந்தீடு மனமே!

ண்பத்துநான்கு லகூதம் யோனி
பேதங்களுள் எய்தற்கரிய மானி
டப் பிறவியைத்தந்தும், அப்பிறப்
பினு மல்லலாம் பெண்ணுருவைத்
தராது ஆணுருவைக் கொடுத்தும்,
அவ்வாணுருவினும் உடற்குற்ற மெட்டனு
ளொன்றுக்கு மாளாக்காது உன்னத அவய
வங்களை யீந்தும், அவ்வளவோடு நில்லாது மற்
றத் தேயங்களி லல்லாமல் தேவ பாஷைபாகிய
சம்ஸ்கிருதம் தமிழ் முதலியன வழங்கி வருவ
தும், ஆன்மாக்களுப்டும் பொருட்டு நந்தெய்

வஞ் சகளவடிவத்தோ டெழுந்தருளியிருக்குந்
 திருக்கோயில்க ணிறைந்துள்ளதுமான இந்து
 தேயத்தைப் பிறப்பிடமாகவும், அவ்வளவோ
 டன்றி உன்வினைக்கேற்றபடி கல்வி, அறிவு,
 செல்வ முதலியவைகளுள் உன்னிலுந் தாழ்ந்த
 நிலைமையை யேற்றுச் சதா தேகமனக் கஷ்டங்
 களை யறுபவிக்கும் பரமவேழைகளின் சமுகத்
 தில் உன்னைவள்ளலா யிருக்கக் கிருபை பாவித்
 தும், ஆஸ்திக நாஸ்திக மென்னு மிரண்டு மதங்
 களுள் ஆஸ்திக மதத்திற் கட்டுப்படுத்தும்
 அரும்பெரும்புத்தியை யறுக்கிரகஞ் செய்தும்,
 இரட்சித்து வரும் பரமேசுவானது பங்கயத்
 தாட்களை நெஞ்சே! நீயிடை விடாது பணி
 வாய், பணிவாய். 1

அசத்துக்களை யெல்லாஞ் சத்தென நம்பி
 விழலுக்கிறைக்கு நீரென வீணாக் குழைத்து
 மருளுமயலானது கற்ற கல்வியாலும், கற்ற
 படி நின்ற நீதிபாசார விரதங்களாலும், நீங்
 காம லவஸ்தைப்படுந் தருணத்தி லவைகளின்
 பயனாக மானிடவடிவந்தாங்கிக் குருமூர்த்தமா
 யெழுந்தருளி யுபதேசமென்னு மொளியால்
 மருளென்னு மிருளினின்று நீக்கி உண்மை
 யென்னு மொளியி லெக்காலு மிருந்து வாழச்
 செய்த பரமேசுவானது திருவடிகளிற் சிந்
 தனையைச் சிந்தாது செலுத்துவாய், செலுத்து
 வாய். 2

சீலம் பக்தி முதலிய வைகனிற் சிறிது
மாறாது ஐம்பொறிகளையும் செல்லா நெறிகளில்
செல்ல விடாது கண்டவர் கல்லொத்த மனதை
யும் அழற்படு மிழுதெனக் கரைந்துருகக்கொ
ண்ட கோலத்திற் குகந்தபடி குணமுஞ் சிற
ந்து விளங்கும் உத்தமோத்தம பக்தசிகாமணி
களின் உன்னத விணையடிகளை யுன்னுளத் திரு
த்துவாய், இருத்துவாய். 3

நீ எப்படிப்பட்ட செளக்கியா செளக்கிய
த்தி விருப்பினும் கூட்டத்தி விருப்பினும்,
உன்னுபாசனா மூர்த்தத்திலே யாவது, குரு
வுரைத்த வுபதேச வார்த்தையி லாவது லட்சி
யம் வைத்திரு, வைத்திரு. 4

ஆசாரம், விரதம், சந்தியாவந்தன முத
லியவற்றை உன் இலெளகிகத்திற் கேற்றபடி.
பெருக்கியுஞ் சுருக்கியுஞ் செய்து முடித்தல்
நலமாம், நலமாம். 5

பிறர்கூறும் ஆசை வார்த்தையா லகமகிழ்
ந்து பேராசைகொண்டு அநுபவ மில்லாத காரி
யத்திற் றலையிட்டு அதனை முடிக்காது, முடி
வில் அவமானத்தைக் கூலியாகப் பெற்று
வருந்தாதே, வருந்தாதே. 6

உயர்ந்தோ ராயினுந். தாழ்ந்தோ ராயி
னும், சுருதி, யுத்தி, அநுபவத்திற் கிபைந்த

அரிய விஷயங்களைக் கூறுவாராயின், அவற்றை மாணிக்க மென்ன வறிவாகிய முன்றூனையில் முடிந்து ஞாபக மென்னுங் கரத்தா லடிக்கடிய விழ்த்துப் பார்வையிடு, பார்வையிடு. 7

கண்ணுக் கழகான வேடிக்கை, விளை யாட்டு, வீண்பாட்டுகளிற் பூணஞாபகத்தைச் செலுத்தாதிரு, செலுத்தாதிரு. 8

அதிகாரி, தாய், தந்தை, குரு, எஜமானன், முதத்தோன் என்னும் இவர்கள் உனக்கிட்ட கட்டளையை வருத்தத்திற் கஞ்சாது, சோம்பலின்றிச் செய்து முடித்து, அவர்கட்குத் திருப்தியை யுண்டாக்கு. அஃது உனக்குள்ள படியே செய்ய முடியாத தாயின் வணக்க விநய வார்த்தைகளால் உன்னெண்ணத்தைத் தெளிவாப்த் தெரிவிப்பாய், தெரிவிப்பாய். 9

அதிகாரி, குரு, எஜமானன், கல்வி செல்வங்களில் உன்னின் மேம்பட்டவர்கள், உன்னை யாதாவதொரு விஷயத்தில் மதித்துத் தங்களோ டிருக்கச் செய்து ஒரு விஷயத்தை (நியாயத்தை) ப் பேசும்போது, நீ முன் பின் பாராது நியாயத்துள்ள குண குற்றங்களை அவர்க ளுத்திரவன்றி முற்பட்டுக் கூற முயலாதே, முயலாதே. 10

மேற்கண்ட அதிகாரி முதலானவர்கள் நம் இனத்தவ ரென்றும், நமக்கினையவ ரென்

றும், பழைய சிறக ரென்றும், இவர்களால்
 நன்கு அபிமானிக்கப்பட்டோ மென்றும், இவர்
 களைப்போல நீ நடித்தலை விட்டு, அக்கினியி
 னிடத்து அளவோ டிருந்து தன் குளிரைப்
 போக்கிக்கொள்வானைப் போல நீ யிவர்கள் பா
 லொழுகி நின் கடமையைச் செலுத்துவாய்,
 செலுத்துவாய். 11

இவர்களோடாவது, இவர்களி லொரு
 வர் வீட்டிலாவது, நீ சமமாக விருந்து போஜ
 னஞ் செய்யும்போதும், உன் வீட்டு விருந்
 தாளிகள் பசியாலோ, ஆசையினாலோ, படைத்
 திருக்கும் பதார்த்தங்களை யுன்னேடுண்ணும்
 போதும், அதில் உப்பில்லை, இதில் கார
 மில்லை யென்று பாகக்குறைவுகளைப் பதட்டமா
 ய்ச் சொல்லாதே, சொல்லாதே. 12

உன் நல்லெண்ணங்களையும், நன்னடக்
 கைகளையும் இவர்கள் தாயாகக் கண்டுகொ
 ள்ள நடக்கைகளால் காட்டுவதன்றி வாயால்
 வலிதிற கூறு திரு, கூறு திரு. 13

இவர்களி லொருவர், பலர் முன் உன்மீது
 ஒரு நாளாயில்லாத கோபத்தைக் காட்டி வை
 வாராயினும், இதுகாரணமாய் வைதார் இன்னு
 ரென்றுணக்குக் கண்டிப்பாய்த் தெரியுமாயி
 னும், அத்தருணத்தி லவரோ டெதிர்த்துப்

பேசாதிருந்து தனித்தத னுண்மையைத் தெரி
ந்துகொள், தெரிந்துகொள். அஹைச் சாக்கி
ட்டு உரலை யிடிப்பது, அதுபவம் அதுபவம். 14

இவர்கள் வீட்டில் சாப்பாட்டுக்காக
அடிக்கடி யொத்துக்கொள்ளாது இவர்களது
மன நோவின்றித் தப்பித்துக் கொள்ளும்வகை
யிலேயே ஞாபகத்தைச் செலுத்துவாய், செலு
த்துவாய். 15

பெருத்த விடங்களிற் கிடைக்கும் பொ
ருத்தமான விதவிதக் கறிவகை முதலிய
வற்றோடு கூடிய போஜனத்தை விட உனக்குச்
சமானமானவர்களாலும், உன்னின் ஏழைக
ளாலும், அளிக்கப்பட்ட போஜனமே திருப்தி
யென் றெண்ணுவாய், எண்ணுவாய். 16

நீ அதுட்டித் ததுபவிக்கும் விரதம்,
அதுட்டானம், தேகசுகம், ஆத்ம சுகம், நீதி
முதலிய வற்றைப்பற்றி இவர்களிடத்துப்பெரு
மையாய்த் தெரிவித்துக் கொள்வது அழகல்ல,
அழகல்ல. 17

மோட்ச விற்பத்திற் கின்றியமையாத
சாதனமாயிருக்கு மிவைகளை யுனக்குக் கீழ்ப்
படிந் துள்ளவர்கள் அதுட்டித்து வருகின்ற
ரென் றுனக்குத் தெரிந்தால் அவைகட்கானி
யுண்டாக்கா திருப்பாய், இருப்பாய். 18

எனக்கிடுவா ரெல்லாம் என் முன் வாருங்
கள்; என்னைக் கேட்பாரெல்லா மென்பின் போ
ங்க ளென்பது போல எக்காலத்தும், எவ்விட
த்தும், எல்லரிடத்தும், எக்காரியத்திலும்,
நாமேழுதலாயிருக்கவேண்டும்; வரும்பொருள்
பெருமை யெல்லாம் நமக்கே வரவேண்டு
மென்ற ஆசையும் அழுந்திய தற்பெருமைக்
குணமும் நல்லார்போ னடிக்குஞ் சிலரிடத்
துங் கண் கூடானமையின், அவரவர் நோக்கங்
கண்டு நடந்து கொள்வது தகுதியாம், தகுதி
யாம்.

19

நீ கட்டுப்பட் டிருக்குஞ் சமயத்தி
ற்கும், ஒழுக்கத்திற்கும், கல்விக்கும், கனத்தி
ற்கும், வயதிற்கும், தொழிலுக்கும், சகவாசத்
திற்கும், காலத்திற்கும், தேசத்திற்கு முகந்த
படி யுன்னை ஆடையாபரணங்களா லலங்கரித்
துக் கொள்வதை விட்டு, இரவல் கொடுப்பார்
அநேக ரிருப்பினும், ஒழுங்கிற்கு மாறாக ஒழு
குவ துத்தமமல்ல வென் றுணர்வாய், உணர்
வாய்.

20

உன்னைப் பிடிக்க நான் ஒடிவந்தவுத்து
மொருசிறிது மிரக்க மின்றி யோடி யோடி யொளி
க்கும் ஓ ! மனமே !

பணக்காரப் பாவை பரபுருடரைப்
பாராள்; பரம ஏழையே யெவனையு மிச்சிப்பாள்;

வயதுள்ள வனிதை வரணை விடுவாள்; வயது
சென்றவள் மனனானை நீங்காள்; மக்கட்பெ
றுத மடந்தை மற்றொருவனைச் சேர்வாள்; பிள்
னையெற்ற பெண்மணி பிறனைச் சேராள்; தகுங்
குலத்தையல்தன் கணவனைத் தணவாள்; தகா
க்குலக் காந்தைதான் தன் கணவனைத் தணப்
பாள்; பலாட்டிகன் பார்பை பத்தாவைத் துற
வாள்; பலமிலான் பார்பை பதியைத் துறப்பாள்;
அழகன் அழகி யனைபா ளெவனையும்; அழகி
லான் ஆடவன் அனைவா ளெவனையும்; கட்டுத்
திட்டமுள்ள கண்ணாட்டி கண்ணானைப் பிரி
யாள்; கட்டுத்திட்ட மில்லாக்காரிகை கட்டினவ
னைப் பிரிவாள்; கிழவன் மனைவி கெட்டே விடு
வாள்; வயதுளான் வஞ்சி வரம்பு கடவாள்;
கல்லான் மனைவி கணவனை யிழப்பாள்; கற்றான்
கருங் குழல் காதலனையிழவாள்; குடியன் கோ
தை கூத்தி யாவாள்; குடியான் கோதை கொ
முநனை மறவாள்; பார்கண்ணுக்கும் புலப்படா
தவளே சமுசாரி; எல்லாரும் பார்க்க வுலாவுப
வளே வியபிசாரி; வேடிக்கை, திருநாளுக்குப்
போகாத விறலியே நெற்றிப் பொட்டு, துணை
யின்றியே வேடிக்கை, திருவிழாக்களுக்
குத் தொடை தட்டும் தோகையே தட்டு;
கடை வீதிக்குந் தண்ணீர்த் துறைக்குங்கெட்ட
வெண்ணத்தோடு காலெடுத்து வையாத

காரிகையே கற்பரசி; காலெடுத்து வைப்பவளே
 பரஸ்திரீ; பந்துமித்ர சுபாசபங்கட்குப் பர்த்
 தாவை வருத்திப் போகாத பாவையே பதி
 விரதை; மோத்தைக்கடாப்போ விவைகட்கெல்
 லா முன்தாணையை யுதறி முன்னே செருகி
 முடுக்காய்ப் போகு முழுமகளே முறைமை
 கெட்டவள்; பேயாடாப் பெண் மணியே குலஸ்
 திரீ, அஃதாடுமரிவையே பரஸ்திரீ; வர்த்தகஞ்
 செய்யாதவளே நல்லவள், செய்பவளே பொல்
 லாதவள்; உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தன் ஒப்
 யாரி ஊழிலாள்; ஊழியன் நாரி யூறுடையாள்;
 சூரன் சுந்தரி சோரம் போகாள், சூர
 மிலான் மகள் சோரம் போவாள்; பெண் பெரி
 யதனமுள்ள குடும்ப நல்லார் புருடனைப் பிரி
 யார், பெண் பெரிய தனமில்லாக் குடும்பத்
 துப் பேதையர் புருடனைப் பிரிவார்; ஆசார
 முடையா ளவளப்பாணை கற்பழியாள், அஃ
 திலாக் கொடியிடை அவசிய மழிவாள்; ஒழுக்க
 முறைகளைப் படித்தவள் கெடாள், படியாதாள்
 கெடுவள் என்றும், இன்ன ஜாதியர் இன்ன
 ரோடு கலப்பர், இன்ன ஜாதியாரின்னரைக்
 கலவார், இன்ன பெண்கள் முறை பார்த்துப்
 போவர், இன்ன பெண்கள் முறை பாரா தனை
 வர் என்றும், சோரம் போம் பெண்க ளின்
 னார், சோரம் போகாப்பெண்க ளின்ன ரென்

றும், நிபந்தனைக ளின்றிப் புருட போகத்
 திற்கு வக்கெடுத்துப்போவதும், அழகனுக்
 காசை வைத்து நீங்குவதும், காசுக்காசை
 வைத் தோடுவதும், ஆடையாபரணங்கட்
 கவாளிச் செல்வதும், மாமி, மாமனார், மனா
 ளன், நாத்தி யிவர்கள் செப்யும் இம்சைக்
 காற்றா தகல்வதும், வைத்துக்காக்கும் வகை
 யில்லாத் துரோகியர் ஏமாற்றலுக் கேமாந்து
 ஏகுவதும், ஏவலுக்குங் காவலுக்கு மென
 வெண்ணிவைத்த படுபாவிப் பாதகத் தாடிகள்
 பரிதானத்திற்குப் பாத்தியப்பட்டுப் பதமாகச்
 சொல்லு மிதவார்த்தைகட் கில்லம் விட்டகல்
 வதுமுடையா ரின்னாரின்னா ரென்று மறிந்தும்,
 எவ்வெவ்விதத்தாலோ “கோட்டையிற் பிறந்
 தாலும் போட்டபுள்ளிதப்பாது” என்பதற்கேற்
 பப் புத்திமயங்கி யேதுக்கு முதவாதான்பின்
 போவானையும் நேரிற்பார்த்தும், கேட்டு மிருக்
 கின்றா யானதினாலும், பேதைமைக் குணத்
 தையே பெரிய ஆபரணமாக அணிந்துள்ள
 பெண்மணிகளின் குணபேதங்களைப் பன்னூல்
 களிலும் பார்த்ததன்றிச் சிவமஹாபுராணம்
 ஸ்திரீகள் சுபாவமுரைத்த வத்தியாயம் பாக்
 கக்கூறியதைப் படித்து மிருப்பா யானதினா
 லும்,

“ஏந்தெழில் மிக்கான் இளையான் இசை வல்லான், காந்தையர் கண்கவர்நோக்கத்தான் வாய்ந்த, நயனுடை யின்சொல்லன் கேளெ னினு மாதர்க், கயலார்மே லாகுமனம்” என்ற வரிய வெண்பாவின் கருத்தை அறுபவத் தறி ந்து மிருப்பா யானதினாலும், உயிர்களை மயக்கு தற்குக் காரணமான மண், பொன், பெண் என்னு மூன்றாலும் பேரவாக் கொண்டு இர வும் பகலும் கண்ணுங்கருத்தும் வைத் துழை க்குங் கனவானுக்கு ஒருகால் மண்ணாலும், பொன்னாலும் நஷ்டம் வந்தகாலத்தில் சிறிது காலம் மனக்கஷ்டமிகுந்து நீங்கவிடும்; பெண் சோரம்போவது வெளிப்படினும், அன்னியன் வசமாயினும், மண்பொன்னைப்போல் குறையா விடினும், தேயாவிடினும், மறையாவிடினும் அவமானம் நீங்காது. கள்ளநாயகனாய் அறிவி லிக்கு நஷ்டமும் கஷ்டமும், அபகீர்த்தியும் நரகமும் சொந்தமாவதன்றியும்,

அவள் பந்துக்களுக்கும் கஷ்ட நஷ்ட அபகீர்த்தி யுண்டாகும். இம்மட்டோ? அவள் தனது சுற்றத்தினரோடு கௌரவ வாழ்வி னின்று நீங்கி, அபகீர்த்திக்காளாகிச் “சீவா த்து ஆண்டி இருந்துங் கெட்டான் செத்துங் கெட்டான்” என்பதுபோல, சோரநாயகன் செய்யும் பல தொந்தரவுகளால் கஷ்டப்பட்டு

இறந்த பிறகு நரகத்தை அடைகின்றாள். ஊரார் பழிக்கத் தப்பி நடந்த அவளுக்குச் சந்ததியுண்டாயின், அவள் அச்சந்ததிக்கு உலகமுள்ளவரையில் இழிசொற் பெரும் பட்டங்களைச் சேகரித்து வைத்துத் தனக்கு நரகமே கதியென்பதை ஸ்திரப்படுத்தி விடுவதையும் காண்டல் கருத லுரை அளவைகளால் நீ கண்டிருக்கின்ற யாதலினாலும், பயாஸ்கோப்பிற்காணும் சகல விசித்திரங்களும் பார்த்துக் கொண் டிருக்கும்போதே திடீரென்று மறையத் திரையையன்றி ஒன்றுமில்லாமற் போவது போலப் பார்ப்பவர்கட்கு உலகப்பற்றி லாழ்ந்து உலகபோகங்களை யொன்றேனும் விடாதாண்டு அதுபவித்துக்கொண் டிருக்கும் போதே என்னையன்றி வேறில்லையென்று தடாலென்றுவிடத்தக்க திடச்சித்த ஞானதுபவமுள்ளவர்களும், இன்னுங்கொஞ்சநாள் பார்க்கலாம், இன்னுங் கொஞ்சநாள் பார்க்கலாமென்று நானேத்தள்ளும்படி ஆசையாற்கட்டி அடிமைகொண்டிருப்பதும் பெண்சன்மமாம். “தந்தையாயினும் விழைவிற் றன்னுடனே யொருவயிற்றிற் சாரந்தாரேனும், மைந்தராயினு மிக்க வனப்புடைய ரெனினவர்மேல் மடநலார்தஞ், சிந்தைநடந் திடும்” என்றதற் கேற்ப, அவள் தந்தையாற் கெட்டாள், இவள்

அண்ணாற்றெகட்டாள், அவள் முதத்தாரைப் பார்த்துக்கொண்டாள், இவள் மச்சினனை வைத்துக்கொண்டாள், அவள் அண்ணனிடம் போனாள், இவள் தம்பியிடம் போனாள், அவள் பிள்ளையிடம் போனாள் என்று செவி மனங்கொள்ளாத கேள்விகளை யெல்லாம் நீ கேட்டிருக்கின்றாயானதினாலும், பசு பட்சிகளைப் போல ஆண்பெண் கூட்டுறவிற்குக் காலவரையறை யில்லாமையினாலும், இருந்தாலு மனுசரிப்பது முபற்கொம்பாகையாலும், புருடரைச் சேரவேண்டுமென்னு மவா வாறுபங்கும், போகசக்தி எட்டுப்பங்கும் புருடனைவிடப் பெண்ணுக்கதிக மானதினாலும், நன்னடக்கை நல்லெண்ணங்களைப் பலகாலும் பரீக்ஷித்து உயிர்க்குயிரா பெண்ணியிருக்கும் ஆசாரிபர், எஜமான், பந்து, மித்திரர், வேலைக்காரர்களே யாயினும், ஆண்பிள்ளை எல்லாத் சமயத்திலவர்களுத்திரவின் றிப் பெண்பிள்ளைகள் தனித்திருக்கும் வீட்டில் வியர்த்தமாகச்சென்று யாதொரு வியவகாரமும் வைத்துக்கொள்ளா திருக்கக்கடவாய்! இருக்கக் கடவாய்!! 21

பணத்தின்மீது யாவர்க்குப்பட்சமுண்டு. எவ்விதத்திலாவது பணத்தைமாத்திரம் சம்பாதித்துவிட்டால், “பொருளல் லவரைப் பொருளாகச்செய்யும், பொருளல்லதில்லை பொருள்”,

“ ஒதருஞ் செல்வ மிக்கோனெருவனே
 சிறந்தோனாவான்” என்றபடி குலங் கல்வி
 ஆசாரங் குண முதலியவைகளால் ஒருவன்
 குறைந்தவனாயினும் அவனையும் அந்தப் பணம்
 கனம் பண்ணுவிக்கும். என்றாலும், ஓ மன
 மே! நீபெரியார் அருவருக்கத்தக்க காரியங்
 களை மேற்கொண்டு பணத்தைச் சம்பாதிக்க
 முயலாதே! முயலாதே!! 22

ஒப்பாத காரியங்களையே தப்பாது செய்பத்
 துணிந்த ஏ! மனமே!

உலோபகுணமுள்ள வரம்பிலாத் தனவந்
 தர்கள் முன்னும், அவையஞ்சு மபரிமிதக் கல்வி
 மான்கள் முன்னும், உன் சுவல்ப வரவுக்
 கேற்றபடி செய்யக்கூடிய அறங்களைச் செய்
 தும், அல்ப கல்வியென்று அகநைந்து பின்
 னடையாது அவையேறிச் சொல்லுமாற்றலும்
 வகித்து அவர்களைவிடத் தர்மவானும், கல்வி
 மாணுமென்ற பெய்ரெடுப்பதை விட்டுவிட்டு
 வீணே பொறுமை கொள்ளாதே. அவர்களைப்
 போலபார கல்விச்செல்வங்களை யடையவேண்
 டின் நற்றொழிலையும், நல்லாசிரியனையு மடுத்து
 விருத்திசெய்து கொள்ள இடைவிடா முயற்சி
 யில் ஈடுபடு! ஈடுபடு!! 23

தனக்கிருக்குஞ் சகல வல்லமையினாலே
யோ, அகாரணத்தாலேயோ, ஒருவனை யொரு
வன் கஷ்டப்படுத்திவதைக் கண்டு கேட்டகால
த்து உன் சமர்த்தாலும் சாம, பேத, தான,
தண்டமென்னும் நால்வகையுபாயங்களினாலும்
னிலக்கி யொருமைப்படுத்து; அசாத்தியமாயின்,
வருத்துவோ னறியாமையும், வருந்துவோன்
கஷ்டமும் நீங்குமாறு இரங்கிக் கடவுளை வேண்
டிக் கொள் ! வேண்டிக்கொள் !! 24

கால்நடைகளையும், பட்சிகளையும், ஜீவ
னத்தின் பொருட்டாவது, பிரார்த்தனையின்
பொருட்டாவது, வேறெக்காரணத்தை முன்
ரிட்டாவது, பழிபாவத்திற் கஞ்சாத குரூரர்
கள் வதை செய்யுங்காலத்தில் நீ பாராதே.
தற்செயலாய்ப் பார்க்க நேரிடின், பார்க்கத்
தூண்டிய பாபத்திற்கும், குரூரர்களின் செய்
கையினை யண்டாதபடி தடுத்த புண்ணியத்திற்
கும், வதையுண்ட மிருக பட்சிகளின் ஜீவன்
மோட்சமடைதற்கும், எல்லாம் வல்ல இறை
வனை யேத்துவாய் ! ஏத்துவாய் !! 25

உண்ணுமுணவிற்கும், உடுக்கு முடைக்கு
முள்ளபடியே வழியில்லாத ஏழைகட்கும்,
ஆதாவற்ற அதிவிருத்தர், அதிபால்யர், தீரப்
பிணியாளர், கூன், குருடு, நொண்டி, சப்பாணி

முதலாயினோர்க்கும் உன்னுவியன்ற வுதவி
பைச்செய்வதற்கு முந்துவாய்! முந்துவாய்!! 26

சந்தை, உற்சவம், சுபாசுபப் பிரயோஜ
னம் இவ்விடங்களிற் கூடுங் குடும்பலினடுவே
யிருக்க விரும்பாதே; இருக்க நேரிடின, வியர்
த்த வார்த்தைகட்கும், அநவருப்பான பேச்சு
கட்கும் செவி கொடாதே! கொடாதே!! 27

தற்பிரயோஜனத்தை முன்னிட்டு, பந்து
மித்திர ஏவலாள் முதலாயினோர்க்கு ஆசை
வார்த்தைகளைச் சொல்லி, எடுத்தகாரியத்தை
முடித்துக்கொண்ட பிறகு, அவர்களை நீள
விட்டு அதனாலவர்கள் நன்றிகெட்டவனென்
றும், சுயகாரியப்புவியென்றுங் கொடுக்கும் பட்
டங்களைப்பெற எண்ணுதே! எண்ணுதே!! 28

இலக்கண இலக்கியம், சித்தாந்தசாத்தி
ரம், வேதாந்த சாத்திரம், தருக்கம், வியாகர
ணம், ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரமெ
ன்று நாற் கவிபாடுந் திறம், உத்தமநூல்கட்
குரைவரைதல், போதிக்குஞ் சக்தி, பிரசங்கிக்
கும் வன்மை, தொடுத்த விஷயங்கட்கெல்லாம்
மேற்கோளாகப் பெரியோர் வசனம் அல்லது
பாடல்களை யெடுத்துக்காட்டும் ஞாபகசுத்தம்,
முதலிய கல்விப் பிரிவினைகளில் அவரவர் பூர்வ
புண்ய விசேஷத்தால் சிலர்க்குப்பெரிதும், சில

ர்க்குச் சிறிதும், சிலர்க் கிரண்டொன்றுங் கை
வந்திருக்கலாம். இப்படி யொவ்வொருவரிட
மிருக்கு மொவ்வொரு சாமர்த்தியத்தைக்
கண்டு ஏனையோரை மிகழ்ந்து கூறற் கியை
யாதே! இயையாதே!! 29

ஒருத்தியோகம், வர்த்தகம், ஊழியம்,
இவைகளிலுண்மையாய்க் கஷ்டப்பட்டு அவற்
றால் வருமுதியத்தால் குடும்ப சமரகூஷணைய
நிறைவேற்றிக்கொள்ளல்தா னுத்தமம்! உத்
தமம்!! 30

உன்னின் மேலானவரிடத்தும், சமான்
மானவரிடத்தும், செலுத்தும் மரியாதையை
யும், உபசரிப்பையையும், தாழ்ந்தோரிடத்துஞ்
செலுத்துவாயாயின், புகழும் புண்ணியமு
முண்டா மென்பதைப் புந்தியிற் கொள்வாய்!
கொள்வாய்!! 31

தந்தை, குரு, அதிகாரி, எஜமானன்,
மூத்தோன், உன்னின்மேலான உத்தியோகஸ்
தன், கல்விமான், தனவான் இவர்கள் தவறி
நடக்கக் கண்டாயானாலும், கேட்டாயானாலும்,
அதனைப் பலாறியத் தூற்றாதிருப்பதன்றி, பல
தரமும் அதனாலுண்டாகுங் கெடுதிகளை நண்
பனைப்போல, அடுத்தடுத்து, இடித்திடித்துக்
கூறுதிரு! கூறுதிரு!! 32

உன் னூழியர்களுள் குணத்தால் குறை
வானவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவாவது, அவர்
களைத் தூதுவைத்காவது, தகாதகாரிபங்களைச்
செய்யாதே; செய்யின், அது கருடன் காலிற்கட்
டியகச்சைக்கும், கொளவமென்னுமாத் தையடி
யோடு வெட்டிச் சாய்க்குங் கருவிக்குஞ் சமான
மாமென்பதை புன்னுவாய்! உன்னுவாய்!! 33

உனக்கிருக்கு மெவ்விதத் தைரியத்தைக்
கொண்டும், உரலுக்குத் துணி சுற்றிவைத்தா
லும் உற்று நோக்காது பற்றித் தடவிப்பார்
த்து, உற்றாராலும், மற்றாராலும் தூர்த்த
னென்று சொல்ல வுடலெடுக்காதே! உடலெடுக்
காதே!! 34

உன் நண்பர்களையாவரு மெக்காலும் உன
க்கு நன்மையே செய்தல் முடியாது. ஒருகா
லறிந்தோ, அறியாமலோ, தீங்குசெய்தால், அது
யாரால் எதனாலுண்டானதென்றும், எப்படிப்
பட்ட தென்றும், தீரயோசித்துப் பொறுக்கத்
தக்கதாயின்பொறுத்து, வெறுக்கத்தக்கதாயின்
வினையை நொந்து வெறுத்து உப்பைத் தின்ற
வன தப்பாது தண்ணீர் குடிப்பா நென்றெண்
ணி, பதில்தீங்கு செய்யாதிரு. செய்ய வெண்
ணினால் “கெடுப்பதொழி” என்ற வாக்கியத்தில்
நம்பிக்கையற்றவனாவாய். “இட்டார்க்கிடு” என்
பதுபோல நன்மைசெய்தார்க்கு நீ கூடுமான
பதிலுதவியை யுடனே செய்வாய்! செய்வாய்!!

உனக்குக் கஷ்டம் வந்த காலத்தில் பிழைக்
கும் வகையே முக்கியமென்றும், படித்தவரெல்
லாம் என்ன வாரிக்கொண்டார் என்றும், சிலர்
கூறுமுழைமொழியை நீ யொப்பாது, பலவிதத்
துங் கஷ்டப்பட்டுப் படித்த படிப்பே, சிற்று
யிர்க்குற்ற துணையாம். ஆதலால் கைவந்த கல்
வியைக் கைவிடாதே ! விடாதே !! 36

நம்பிய அசக்தர்களை வஞ்சித்துச் சின்ன
தைப் பெரிதாகக் காட்டிப் பரிதானம் (இலஞ்
சம்) வாங்கி ஜீவித்தலையே மேற்கொண்டவன்,
குலங்குடியிற் பெரிபானாயினும், கல்வியின்
கரைகண்டானாயினும், வேதாந்த விசாரணை
யிற் நேர்ந்துளானென யாவரு மெச்சக்கூடிய
வாயாடியாயினும், அன்னான் ஈனருள் முதற்
றும்பூலம் பெறக்கூடிய மஹா ஈனனென்றும்;
சமயம் வந்துழித் தனக்குச் சொந்தமான மனை
யாளாதியோர் மானம் விட்டு மானம் விற்ப்பு
முணவையுங் கூசாதுண்ணும் நாசகாலனென்
றுங் கூசாது கூறுவாய் ! கூறுவாய் !! 37

உனக்குச் சமமானமானவர்களும், உன்
னின் தாழ்ந்தவர்களும், பூர்வபுண்ணிய விசேஷ
த்தால் உன்னிலும் மேலாந் தன்மையை யடை
ந்தகாலத்து உன்மீதவர்கள் பழையபடி பட்சங்
காட்டாதிருக்க நீயே வலிதிற்சென் றுறவாட

நினைபாதே. நீ யொருகா லுயர்வடைந்த காலத்
தில் அவர்கள் அநேக நிலையிலிருந்து பழைய
படி வார்த்தையாடி நேசிப்பாராயின், அவர்கள்
பேச்சுக்கு அருவருப்படையாமல் நீயு முன்
போல் நேசப் பான்மையைக் காட்டின், பெரும்
பான்மையார் உன்னை உன்னடக்கத்திற்காகப்
பெரும்பான்மையும் நன்குமதிப்பார்கள்! நன்கு
மதிப்பார்கள் !! 38

“பந்திக்கு முந்து படைக்குப் பிந்து” என்
னும் பழமொழியைக் காசுகொடுத்துச் சாப்
பிரிதும் சந்திர முதலான பந்திகளிலும், துஷ்
டர்கள் கூடி விருதாவிற் சண்டையிடுங் காலத்
திலும், உபயோகிப்பதன்றி, உன் கிருகத்
திலும், பந்து மித்திரர் கிருகத்திலும்
நடக்குஞ் சபாசபப் பந்தியிலும், உன்னைக் காப்
பவர்கட்கும், உன்னால் காக்கப்பட்டவர்கட்கும்,
எதிரிகளால் நேர்ந்த போரின்போதும், உப
யோகித்து, வீணிலலைந்தா னென்றும், அவலத்
துரோகி யென்றும், சொல்லப் பெறுதே! சொல்
லப் பெறுதே !! 39

“அத்திசூ முலகிற் சில்லோ ரகத்தொன்
றும் வாக்கி லொன்றும், வைத்திதஞ் சொல
லாவி யாவும் வனச்செவி யேற்ப தன்றிச், சத்
திய மெனக்கொண் டேகல் சக்கினை முடி நீண்
ட, பித்திகை யேறிச் செல்லும் பேதைமை

நிகர்க்கு மாதோ” என்ற விருத்தக் கருத்தைக் கருத்திருத்தி, போலிப் புகழ்ச்சியாலும், கள்ளத்தனமான வணக்க இணக்கத்தாலும், துதிப்பிரியரை மயக்கி உன் கொள்கையை நிறைவேற்றிக் கொள்வது போல, வேளைக்கும் வேலைக்கு மாளுக்கு மேற்ற வேஷம் போட்டு அறிவாளிகளை மயக்க வெண்ணற்க! எண்ணற்க! “பொக்கை வாயனே பொரிமாவை மெச்சுவன்.” 40

நீ யறியப் பிறந்து, வளர்ந்து, படித்து, உன்னைவிட வயர்ந்த வுத்தியோக முதலிய அந்தஸ்தி லுயர்ந்திருப்பவர்கள், குலம், பந்து, மித்திரர்களி லுனக்குத் தாழ்ந்திருந்தாலும், அவர்களிடம் கால மிடங்கட்குத் தக்கவாறு மரியாதையாக நடந்துகொள்வதற்கு மாறாக நடப்பது உன் மடமையாம்! மடமையாம்!

கள்ளோழுக்கங்களை யெள்ளத்தனையும் விடாது துள்ளி யநுபவிக்கும் ஏ சள்ளை மனமே!

எவ்விதத்திலாவது உன்மீது சந்தேகங் கொண் டிருப்பவரிடத்தும், அடிக்கடி பரிகாச வார்த்தை யாடுவாரிடத்தும், அதிக நெருக்கம் வைத்துக் கொள்ளாதே; கொள்ளாதே. 42

முகப்பழக்க முள்ள யாவரிடத்தும் உன் னந்தரங்க விஷயங்களை வெளிப்படுத்தற் கெண்ணாதே. அறிமுகமானவர்க ளநேகரிருப்பர்.

ஆப்தநண்ப னெருவனிருப்ப தருமையினு மரு
மை. அப்படி யிருந்தா லவனுடன் கலந்து தெரி
வித்துப் பலாபலனைத் தேடிக்கொள் ; தேடிக்
கொள். 43

ஒருவன் ஒரு காரியத்தில் நல்லவனாகவும்,
பல காரியத்தில் பொல்லாதவனாகவும், பல
விஷயத்தில் உத்தமனாகவும், ஒரு விஷயத்தில்
அதமனாகவு மிருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்க
ளிடத்துக் கல்வி, செல்வம், நல்லவர் நேசமுதலி
யன ஒருயிக்குவாவது அவற்றுள் ஒன்றாவது
பொருந்தியிருக்கக் கண்டு மலைக்காது, அவ
ரவர்க்குரிய அந்தாங்கமான சொந்த வெண்
ணம் புலப்படாமுன்னம், அவரைப்பற்றிப் புக
ழ்வாவது, இகழ்வாவது கூடாது. அல்லா
மலும், அப்படிப்பட்டவரைப் பற்றி நல்லவ
னென்றாவது, கெட்டவனென்றாவது, தீர்மான
மாய்ச் சொல்லாதே. எத்தனை நாள் ஒருவ
னுடன் பழகினாலும், அவனியற்கைக் குணம்
புலப்படுவது துல்லபம். ஒருவனைப்பற்றி நீ
பேச நேர்க்கால், அன்றுவரையிற் கண்ட அவ
னறுபவ குண குணங்களை மாத்திரம் பேச
வது உத்தமம்; உத்தமம். 44

நம்போன்ற ஜீவனத்தை மேற்கொண்ட
வர்கள் எத்தனையோ தில்லும்பில்லும் செய்து
செல்வத்தை விருத்தியாக்கிக் கொள்ளுகின்

றனரே யென்று எண்ணி நீயும்படிச் செய்து
 விருத்தி செய்வதாலாஞ் செல்வம் தன் பெய
 ரை (செல்வோமென்பதை) விளக்கப் போம்
 வழி தெரியாது போம். “கற்பகத்தைச் சார்ந்
 தோர்க்குக் காஞ்சிரங்கா ஈந்ததேன், முற்
 பவத்திற் செய்த வினை” என்பதையும், “கொ
 டித்து வைத்தவரையி லெடுத்தி வைத்திருக்
 கும்” என்பதையும் எண்ணிச் சந்தோஷித்
 திரு; சந்தோஷித்திரு. 45

பலர்க்கு முபயோகமான பொதுப்
 பொருளோடும், எஜமானனுக்குச் சொந்த
 மான பொருளோடும், தேவாலயப் பொரு
 ளோடும், எவ்வளவு சாக்கிரதையாகப் பழகி
 னாலும், தன்னையறியாமலே பாபமும், பழியு
 முண்டாகும். வேண்டுமென்று கையாளுவதை,
 உடையவர்களும், உத்தரவாதிகளுந் தெரிந்து
 கொண்டால், அவமானமுந் தண்டனையு மவசி
 யங்கிடைக்குந். “உளவறிந்தவன் களவு வெளி
 வராது” என்றபடி நப்பித்துக் கொண்டால்
 இறந்தபின்னர் நாகஞ் சொந்தமாகு மென்றறி
 வாய். ஈசன் பொருளைக் கவர்ந்துண்டு ஏப்ப
 மிட்டிதுமாந்து கிடக்கு மெழிலோர்க்கு முடி
 விற் சித்திப்பதை அருணகிரி புராணம்,

“விழுங்கலாஞ் செந்நெருப்பைக் கடிக்க
 லாந் திண்சிலைபை விடத்தை யாவி, யழுங்குறா

வகையிழைத்துக் குடிக்கலாம் விடங்கொண்
மிடற் றானார் செம்பொன், பழங்கணற் கவர்
ந்துபுசித் திடின்மிடற்றி லேபிடிக்கும் பய
னில் யாக்கை, புழங்கவே கழலு மறி ரொறுங்
குமந்த விடந்தீர்வு புகலொணுதால்”.

“கங்கைவே ணியன்பொருளைக் கவர்தீம்ப
ரிருக்கவது கவர்தற் குள்ளந், தங்கிமுயன்
றவர்நினைத்தோ ரக்கணத்தி லழிவரவர் தாமு
நிற்க, வங்கவர்தீ நட்புறுவோ ரவரொடுநட்
பினர்குலம்வே ரறவே மாய்வர், வெங்கொடுந்தி
நரகடைவர் சத்தியஞ்சத் திபமாணை விளம்பி
னேமால்”

“ஈசனே முதலார் தேவகாரிய விக்கினஞ்
செய்தோ ரீவர்பொருள் கவர்ந்தோர்” என்றுங்
கூறுவதால் தேவாலயப் பொருளன்றிப் பொ
துப்பொருளையும், எஜமான் பொருளையும்,
நம்பியடைக்கலமாக வைத்த பொருளையும்,
வெளவிறோரும் மேலைய திருவிருத்தப் பல
னைச் சிறிலும் விடாததுபணிப்பர்; அதுபணிப்
பர்.

46

நல்லவனாக நடித்துப் போல்லா தவனாகப்
போகும் நன்றி கேட்ட ஏ மனமே!

பேரியா ரென்றும், மஹா னென்றும் நல்
லோர்களால் கொண்டாடத் தக்கவரை, ஏதோ

பொறாமை காரணமாகப் புறங்கூறின் (தூஷிக் கின்),- “மேலோர் மீதொருவன், தூற்றிக் கூறும் வசைச்சொற்கள் சொன்னோன் மீதே தோயுமால்.” என்றபடி அத்தூஷணையுன்னைச் சாருவதன்றி, எவ்விதத்தும் உன்னை நன்மார்க் கத்திற் காளாக்கவொட்டாது. மேலும், நீ பொ றாமை யென்னுந்துன்மார்க்க புருடன் காவின் கீழ்ப்பட்டு மிதியுண்டு பொறாமை யென்னும் பதத்தைத் தலைகீழாகவாசிப்பதாலுண்டாகும். மைறாபோ என்று பொருளாய்ப்போவாய் ; “அழுக்கா நெனவொருபாவி திருச்செற்றுத், தீயுழி யுய்த்து விடும்” “எரியாற்சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்வில்லை, பெரியார்ப் பிழைத் தொழுகு வார்” “தாரணியி லெவரேனுந் துய ருரிற்றன் றலையின்முடி தரித்த தொப்பாஞ், சீரணியுஞ் செல்வமவர் படைக்கிறறன் றாய் மனைசேய் செத்ததொப்பாம், காரணமே யொ ன்று மின்றிச் சுகதுக்கந் தன்வலியாற் கணத் துக் குள்ளே, பூரணமா வாக்கிடுவோன் பொறா மையுளோ னன்றியெவன் புவியின் கண்ணே” என்னும் செய்யுள்களையும் அறிவாய் ; அறி வாய்.

47

நன்மார்க்கத்தில் நானைக் கழிப்பவனா யினும், மேற்கண்ட தூஷணைக்குச் செவி கொடுத்து ஆமோதிக்கின், அம்மார்க்கங்கள் வயிறு வளர்க்க மேற்கொண்ட பொய்ம்மார்க்க

மாவனவாம். மேலும், “சொல்லுவார் சொன்
னாலும் கேட்பார்க்கு மதியில்லையா” என அறி
வுடையோரா லேசப்படுவதன்றிக் குற்றஞ்
செய்தவனோ டெந்தையா யிருப்பவனுக்கும்
ஒரே தண்டனையாமாறு போலவும், பன்றி
யுடன் சேர்ந்த கன்றும் மலந்தின்னுவது போ
லவும், அவனடையும் பழிபாவங்கட்கு நீயும்
பங்காளிபாவாய். காக்கைக் கிடந்தந்த அன்
னத்தா ரிருப்பிழந்த வாறு கீர்த்தி புண்ணிய
முதலியவற்றை அகாரணமா யிழப்பதோடு
அறிவுடையோரா லொதுக்கியும் வைக்கப்
படுவாய்; ஒருணரை நிரேதுவாய்த் தூஷிக்கும்
மௌடிகனைவிடக் காதுகொடுத்துக் கேட்ப
வன் பெருமௌடிகனாவான்; ஆவான். 48

இவ்வதை யேற்றுக் கொள்ளும் பேர்வழி
களும், “குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன்றந்த தெ
ன்றுகொடுக்கறியா, திறக்குங்குலாம்” களும்
இக்குவலயத் துள்கோடாறு கோடியுண்டு,
புண்ணியத்தைமுன்னிட்டோ, புகழினைக் குறி
த்தோ, போற்றலை விரும்பியோ, கைம்மாறு
கருதியோ, எதையாவ தொன்றை முன்னிட்
டுக்கொடுப்பது என்ற சத்கர்மத்தின் சொரு
பத்தைத் தெரிந்து கொண்டு தர்மஞ்செய்யும்
தர்ம சொருபிகள் மிகு சிவரே. அத்தகைய
வுத்தமர்கள் செய்யுந் தர்மத்தை உன் உலுத்த

குணவிசேஷத்தால் அது சொத்தை, இது சொ
ள்ளையென்று இகழ்ந்து கூறு முன்னினிழிவா
னவொரு ஜன்மம் அப்போது மிருந்திராது;
இப்போதுங் கிடையாது; எப்போது மகப்ப்படா
தென்றெண்ணுகி; எண்ணுகி. 49

கப்பல் யாத்திரை, ரயில் பிரயாணம்,
டி.ராமவே போக்குவரவு, வழிப்பிரயாணம்,
வியாதி, உன்னை யாள்பவரில்லத்திருக்க நேர்ந்
தகாலம் ஆகியவிச்சமயங்களிலும், சில குடித்
தனஞ்சேர்ந்தவிடு, உத்தியோகசாலை, சத்திரம்,
காப்பிஹோட்டல் இவ்விடங்களிலும், ஆசாரத்
தை அடிமடியிற் கட்டி வைப்பதழகாம், அழ
காம். 50

தக்கமுதல் அல்லது லாவாதேவியின்றிப்
பெருத்த வர்த்தகஞ் செய்து லாபமடைய வெ
ண்ணுவதும், தரித்திரத்தில் கௌரவத்தை
விரும்புவதும், நூலிலக்கணங்களறியாதவன்
கிரந்த கர்த்தாவாக ஆசைப்படுவதும், கை
காலல்லது தெப்ப மில்லாது கடலிலிறங்கியவன்
கரை சேர்வதையும், தைத்திட ஏலாப் பொ
த்தல் வத்திரத்தில் மாணிக்கங்களை முட்டை
கட்டுவதையும், தேகவுறுப்புக்களில்லாதவன்
அழகிய யௌன ஸ்திரீயைக் கட்டியனைத்து
இன்பமநுபவிப்பதையு மொக்குமென வோர்
வாய்; ஓர்வாய். 51

“ உளவில்லாமலூரழியாது ” என்றபடி உன்னுடைய எதிரிகளின் பந்து மித்திரர்கள் அவ்வெதிரிகளின் அந்தரங்க உளவுகளைச் சமயம் வந்தபோது உனக்கு ரகசியமாகத் தெரிவிப்பதுபோல, உன்னோடு மேலுக்குமாத் திரம் உறவாடும் உன் பந்து மித்திரர்களும் உன்னுளவுகளை யெதிரிகட்குத் தெரிவிக்கச் சித்தமா யுள்ளார்களாதலால், நீ யாரிடத்தும் பகை பாராட்டாமலும், கரவாடு மனத்தராயுறவாடுவாரையெல்லாம் பந்து மித்திரர்களை நம்பி மோசம் போகாமலும், தந்திரமாய் நாளைக் கழிப்பதே நல்லதென நிரந்தரமுமெண்ணுவாய், எண்ணுவாய். 52

உத்தியோகம், கூலிவேலை, ஊழியமுதலிய ஜீவனங்களில் முன்னிரண்டிலும் மணிகணக்கின் படி வேலைசெய்து மாதம் அல்லது தினம் ஏற்படும் சம்பளம், அல்லது கூலியைப்பெறுவதும், சில வேலைத் துறைகளில் சில எஜமான்களிடத்தில் ஊழியஞ் செய்வோர்க்குமுன் போலாவது, அல்லது சாப்பாடிட்டு காதம் அல்லது வருஷத்திற்கு இவ்வள வெனச் சம்பளமோ அல்லது தானியமோ தரக்கொள்வதும் வழக்கமாம். அதை விட்டாலும், விதியில்லை அப்பாற் போனாலும் கதியில்லை என்றபடி சிலரிடம் கூலி வேலைக்கும், ஊழியத்திற்கு மாளாகி ஜீவிப்பையேல் சுபாசபம், போ

க்கு வரவு, தேகசுகாசகம் நேர்ந்தகாலத்தும் அவைகட்காளாகாது முதலாளி (எஜமானன்) நினைத்தபோதெல்லாம் நீநாயெனக்காத் திருந்து தலையைச் சுற்றிக் கவாளத்தைவாரில் வைப் பதுபோலஇடப்பட்ட வேலைகளைச் சுறுசுறுப் பாகச் செய்து தலைவனுக்குச் சந்தோஷத்தை க்கொடுத்தால், அவர்கள் உன்வறுமையைக் கெடுப்பார்கள். ஆளை மெச்சின ஆண்டையும், மருகியை மெச்சிய மாமியுங் கிடையார்களான தால், அவர்கள் மெச்சுவதை நம்பி இறுமாப் படைவையேல், வஞ்சனையே உருவாக்கொண்ட நரியின் நயவஞ்சனைப் புகழ்ச்சிக் கிறுமாந்த காக்கையடைந்த கதிரையடைவாய். இட்ட வேலையைத்திட்டமாகச் செய்து முடிக்கத் தப் பிப்போன காலத்துன்னையிகழுமிகழ்ச்சியையே யுண்மை யென நம்பி மேலுமேலு மப்படிப் பட்ட இகழ்ச்சிக்காளாகாதபடி காத்துக் கொள் வது உத்தமம்; உத்தமம்.

53

நாமதுபவிக்கு மிம்மைப்போகங்களுக்குள் முக்கியமா யிருப்பனவற்றுள் முக்கியமானது மண், பொன், பெண் ஆகிய இம்முன்றுமாம். இவைகளிருந்தாலுந் துக்கமாம்; இல்லாவிடி னும் வருத்தமாம்; இருப்பினும் அவற்றைக் காப்பாற்றுவது துன்பமாம்; இவைகளிருந்து ஏதோவொருவிதத்தினிங்கினுமல்லலாம். முடி

வில்இவைகட்கும், நமக்கும் யாதொருசம்ப
 ந்த மின்றிப் போவது அதுபவம் ஆரினும்,
 இவற்றைப்பற்றிச் சந்தர்ப்பத்திற் கேற்றவாறு
 ஓரிடத்துத் தாழ்த்தியும், ஓரிடத் துயர்த்தியும்
 ஞால்கள் கூறுகின்றன. அவை “மண்ணுசைப்
 பட்டேனைமண்ணுண்டுபோட்டதடா,” “சிறி
 யரே மதிக்கு மிந்தச் செல்வம்”, “மாணிக்க
 முத்து வயிரப் பணிபூண்டு, ஆணிப்பொன்
 சிங்காதனத்தி விருந்தாலுங், காணித்துடலை
 நமன் கட்டியுயிர் கொள்ளுங்கால், காணிப்
 பொன் கூடவரக் காண்கிலையே நெஞ்சமே”
 என மண் பொன்களுக் கிகழ்ச்சி கூறியும்,
 “இல்லா ளகத்திருக்க வில்லாத தொன்
 றில்லை,” “எல்லா மில்லை மில்லி லோர்க்கே”,
 “தலையெலாம் புலவிமாதர் தாள்படாக் கொழுந
 ரில்லை,” “அருந்தவ மழிக்கு மழகுடை
 யணங்கிற் ககப்படா விறலினன் யாரோ”, “நற்
 தவம தாகுமில்ல றந்தனைந டாத்திச், சுற்றமற
 நீங்குதுற வேதுறவ தம்மா” என்று புருடர்க்
 குப் பூவையரவசிய மெனப்புகழ்ந்துரைத்தும்,
 இல்லறத்திற் கின்றியமையாத்துணை மனைவி
 யென ஆன்றோர் கூறிப்போந்தனரன்றோ?
 அவை யனுபவத்திலு மவசியமென்றேற்படுவ
 தாயினும், மணிமாடங்கள் விளைதிலங்கள்
 தோட்டங்கள் ஆகிய அசையாப்பொருள்களும்,

நூறு, ஆயிரம், லட்சம், கோடிபெனவளரும்
 ரொக்கங்களும், நகைநட்டு முதலிய அசையும்
 பொருள்களும், ஒன்று பத்தாகவிருத்தியாகுந்
 தோறும் அறுந்தவிரலுக்குஞ் சுண்ணாம்பு
 இடர லோபியே யாயினும் அவனுக்குப் பெரு
 மையும் புகழும், கூடவே வளருகின்றன வென்
 பதுபிரசித்தமாம். முற்கூறியபுறன்றிலொன்றான
 பெண் விஷயத்திலோ பெரியோரிட்ட கட்ட
 னைக்குப்பிரதி கூலமாகப் பலரை மனைக்கிழத்திய
 ராகவும், காமக்கிழத்திபராகவும், வசித்தாயா
 யினும், களவில் பலமாதைக் கலந்தா யாயி
 னும், இம்மையிற்றாழா விகழ்ச்சி முதலியவற்
 றுற்றுன்பமும், மறுமையிற் குறையா நரகமும்
 சித்திப்ப துண்மையாதவின், மண், பொன்
 களின் விருத்தியை கூறிக் கொள்வது
 போல, அறிவாளி பெனப் பலராலுஞ்சொல்லப்
 பட அவாவுவையேல், வினைக்கீடாய் நேர்ந்து
 வல்லமைக் கீடாயநுபவித்த அரிவைமா ரிலக்
 கத்தை அறிவுடையாரருவருக்கும்படி யறையா
 தடக்குதலே யழகாம்; அழகாம். 54

எந்தவூரில், அல்லது எந்தக் கிராமத்தில்
 குடித்தனக்காரருள் எச்சாசியார் அதிகமாயி
 ருக்கின்றார்களோ, அவர்கட்கு ஏனையசாதியார்
 அடங்கியிருத்த வியல்பாம்; இயல்பாம். 55

பாப மேலீட்டால், தாழ்ந்தசாகியிற் பிற
ந்தோர் அல்லது சேர்ந்தோர், அதிதரித்திரத்
திற் காட்பட்டோர், அங்கவீனமுடையோர்
இவர்களைச் சமயம் வந்தபோது உல்லங்ஙனம்
செய்வதை யொழிப்பாய், ஒழிப்பாய். 56

தந்தை மகனிடத்தும், மகன் தந்தையிட
த்தும், புருடன் மனைவியிடத்தும், மனைவி புரு
டனிடத்தும், தமையன் தம்பிடத்தும், தம்பி
தமையனிடத்தும், குரு சிஷ்பனிடத்தும், சிஷ்
யன் குரு விடத்தும், எஜமான் ஏவலனிடத்து
ம், ஏவலன் எஜமானிடத்தும், ஊரான் ஊரா
னிடத்தும், ஜாதியான் ஜாதியானிடத்தும்,
நண்பன் நண்பனிடத்தும் கொள்ளும் பொரு
மையே பொருமையிற் றலையென் றறிவாய்,
அறிவாய். 57

ஒருவனை யொருவன் சிநேக வொற்றுமை
யாலும், பந்தொற்றுமையாலும், வேறு காரண
ங்களாலும், அவர்களுக்குள் வழங்கும் அடா
பட்டத்தா லாவது பரிகாசப் பெயராலாவது
அழைக்கும் வழக்கம்போல, உன்னை யொருவர்
தாம் நினைத்த ஆள்தானென்றெண்ணி மேற்படி
பட்டத்தாலாவது, பெயரா லாவது அழைத்
தால், அழைத்தவன் யாரென்றறிந்த விடத்து,
உன்னையல்ல இன்னாரெனப் பார்த்தேனென்ற

போது, பேசாது திரும்புவதுதான் பெருமையாம், பெருமையாம். 58

எவ்வேளையிலும், எவ்வேலையிலும், யோக்கியனை உன்னிஷ்டப்படி திருப்புவது சாத்தியமாம்; அயோக்கியனை யப்படிச்செய்வ தசாத்தியமாம்; திருப்புவானாய் அயோக்கியனாயின் யோக்கியனு மயோக்கியனாவா னென்பதை யோர்வாய், ஓர்வாய். 59

சிலர் மனிதவுருவத்தைமாத் திரம் பெற்று, குணத்தாலும், செய்கையாலும், மிருகத்திலுந்தாழ்ந்த முழுமுர்க்க முடர்களாயிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் விரோதமுண்டாய்காலத்துத் தனித்துத் திரிவதும், வீட்டின் புறத்துறங்குவதும், ஆபத்தெனவே அறிவாய், அறிவாய். 60

மனைபாள், இளங்குமாரர்கள், மாணாக்கன் எளியவன், ஊழியன் இவர்கள் சிறுபிழை செய்தவிடத் தெழுந்த கோபத்தைக் கூடியமட்டும் சார்தப்படுத்தப் பழகுவது மனம் சார்தமடைதற் கோ ரறிகுறி யென்று அகத்திலெண், அகத்திலெண். 61

யோகிகள் அல்லது மஹான்கள் கொடும் விலங்குகள், போலத் தனித்திருந்து நல்லானென்று பெயரெடுப்பதைவிட, அவசியமான அல்ல

து பரோபகாரமான பல வியவகாரங்களிலும் தலையிட்டு, பலரோடும் பழகி நல்லா னெனப் பெயர் பெறுவதே நன்றும், நன்றும். 62

நீயிருக்கும் ஜீவனசாலையில், சோம்பன் முடன், கோபன், முரடன், பொருமையன், நயவஞ்சகன், புறங்கூறுவோன், ஆள்காட்டி, அகங்காரி, தற்பெருமையன், துதிப்பிரியன், பேராசையன், கெடுநினைவன், அசத்தியன், படாடோபன், குடியன், மடையன், திருடன் முதலானவர்களிருத்தல் கூடும். இவர்களோடு கூடியங் கூடாமலு மிருந்து உன்னுலவர்கட்கும். அவராலுனக்கும், கெடுதிவராமற் காத்துக் கொண்டு நான்கழிப்பதே சாமர்த்தியத்துள் சாமர்த்தியமெனச் சாற்றலாம், சாற்றலாம். ( )

விஷயாகார விருத்தியைத் தாலி

விளக்கமேவாத துளக்கமின் மனமே.

உன்னுடைய கல்வித்திறமையையும், அநுபவ ஞானத்தையும், உயர்ந்த நடையையும், ஜாதிப்பெருமையையும், அதில் பிரியமுடையவர்களும், உன்பால் தாட்சண்யம் வைத்தவர்களும், உன்னுதவிக்கெதிர் பார்த்தவர்களுமே புகழ்ந்து பேசுவார்க ளல்லது, உன்னை யறியாதாரும், உன்னுதவிக் கெதிர்பாராதாரும் அறபர்களாயினும் புகழ்வ தரிதென்பதைப் புந்தியிற் கொள்வாய், கொள்வாய். 64

உன் கோரிக்கையை ஒருவர்க்குத் தெரிவிக்க வேண்டியிருந்தால், அவரை அவர் வீட்டிலாவது உத்தியோகத் துறைபிலாவது வேறிடத்திலாவது கண்டபோது அவர் முகக்குறி முதலான நேர்மையைக்கூடியவரையில் நேரிலாவது, விசாரித்தாவது தெரிந்து கொண்டபிறகு தான், தெரிவித்த வியல்பா மியல்பாம். 65

உன்னோடு சிலர் பொதுவா யதுபவிக்க வேண்டிய தெய்வீகத்தாற் கிடைத்த பலனில் ஏற்றத்தாழ்ச்சி யுண்டான போதும், உனக்கடங்கி நடப்போர் முதலியோர்கட்கு, பணத்தாலாவது, தேகத்தாலாவது, வாக்காலாவது, நீ அவசியமாய்ச் செய்யவேண்டிய உதவியை உன் மனச்சாட்சிக்கு விரோத மின்றிச் செய்யாத போதும், உன்னின் மிக்கா னுன்னைக் கண்டித்தும், நின்னை யொப்பா னுன்னிடம் வாதாடியும், நிறைவேற்றிக் கொள்வது போல, உனக்கடங்கிபவனு லாகாமையால், அவன் அதனால் வருந்தும் வருத்தமே, உனக்கும் உன் புண்ணியத்திற்கு முள்ள பொருத்தங்களை விலக்கும் போரெனத் தெளிவாய், தெளிவாய். 66

உனக்குத் தெரியாதவர்கள் சேர்ந்திருக்குங் கூட்டத்தில், உனக்குத் தெரிந்த ஒருவனிடம் உனக்காகாதவனைச் சுட்டித் தாழ்வாகப் பேசுவது தகாததாம், தகாததாம். 67

ஒருவனுடைய சொல்லைக் கொண்டு நல்ல வனென்பதைவிட, அவன் செய்கையைக் கண்டு நல்லவனென்பது நன்றும், நன்றும். 68

உன் தீவினையின் பலனே, ஒருவனை யுனக்கு மோசக்காரனுக்குவிப்பதும், நல்வினையின் பலனே, உபகாரியாக்கு விப்பதும் உண்மையாதலாலும், ஒருகாலபகாரஞ் செய்தவன், மறுகாலுபகாரஞ் செய்வதும், உபகாரஞ் செய்தவன் அபகாரஞ் செய்வதும் அதுபவமாதலாலும், ஒருவன் ஒரு விஷயத்தில் ஒரு காலத்தில் மோசஞ் செய்வானாயின், எல்லாரும் எல்லா விஷயத்திலும், எக்காலத்திலும், மோசஞ் செய்வார்களென்ற சந்தேகமும், ஒருவனுபகாரஞ் செய்வானாயின் மற்றவர்களும் உபகாரிகளாகவே யிருப்பார்களென்ற நம்பிக்கையும், பிடிவாதமாகக் கொள்ளுவையாயின் உன் வாழ்க்கை அல்லது லௌகிகம் செவ்வனே நடைபெறுதென்பதை நம்புவாய், நம்புவாய். 69

நீ ஒருவனை ஒருவிஷயத்தில் மோசஞ் செய்வையாயின், மறந்துசெத்தேன் பிரானனே வாவென்றால் வாராதென்பது போலவும், அரைக்காசுக்குப்போன மானம் ஆயிரம்ரூபாய் செலவழித்தாலும் வாராதது போலவும் உன்னை யோக்கியனெனக் கூறுது அயோக்கியனென்றே உலகஞ் சொல்லு மாதலால், அப்

படிப்பட்ட பட்டப் பெயர் வரவொட்டாது,
 அச்சத்தையும் நாணத்தையும் பசுமரத்தாணி
 போல் பதியவைத் தொழுகலே பண்பாம்,
 பண்பாம். 70

குழந்தைகளாலும், விருத்தர்களாலும்,
 தற்கால நாகரிகர்க ளுண்ணும் வகைகளாலும்,
 லாகிரி வஸ்துக்களாலும், காப்பி ஹோட்டல்
 களாலும், சத்திரச் சாப்பாடுகளாலும் சோடா
 வகைகளாலும், சோற்றுக் கடைகளாலும்,
 சோரத்துவத்தாலும், பணத்திச்சையாலும்,
 லௌகிகங்களாலும், தரித்திரத்தாலும், எச்சிற்
 கலப்பும், ஆசாரநாசமும், ஜாதிப்பிரிவினையின்
 கட்டுப்பாட்டிற் கானியும், இலைமறைகாய்போ
 லெங்கும் பரவிவிட்டபடியால், குடும்ப விருத்தி
 க்காவது லௌகிகத்திற்காவது பிரயத்தனஞ்
 செய்யுங்கால், ஏறக்குறைய சரிவரப்பார்த்துக்
 கொள்வதே தகுதியாம், தகுதியாம். 71

உன்னிப்பார்க்கிலும் எல்லாவற்றுள்ளும்
 எவ்வளவு தாழ்ந்தவனாயினும், தற்பிரயோஜன
 த்தை முன்னிட்டுக் கூறும் நியாயத்தை அங்கீ
 கரிப்பது தான் மானுஷீக வியல்பென் றுணர்
 வாய், உணர்வாய். 72

விளக்கச் சாலையில் வேண்ணேவ கொளாது
விடயச் சந்தையில் வெருண்ணலோ மனமே!

குரு, மாணாக்கன், யஜமானன், வேலைக்
காரன், தாய், தந்தை, தமையன், தம்பி,
மனைவி, பகன், மகன், பந்து மித்திரர் முதலி
யோர் உனக்கு லாபத்தைக் கோருவது போல
நஷ்டத்தையும், நஷ்டத்தைக் கோருவதுபோல
லாபத்தையும், மாணாபிமானங்களையும் விளை
விக்குங்கால், வாழைப்பழத்திலுண்டினைச் சொரு
குவதையும், வாங்குவதையும் நிகர்க்கு மான
தால்; இதைக் கண்டு பிடிப்பது கஷ்டமாகவே
யிருக்கும். கண்ட பின் கேட்ட காலத்து லா
பம், நஷ்டம், மானம், அவமானம், இந்நான்கி
லொன்றாவது இரண்டாவது வருமாதலால்,
இவர்களிடம் பட்சா பட்சங்களை மிதமாக வுப
யோகப் படுத்தலே மேலாம், மேலாம். 73

சேல்வச் செருக்காலாவது, மற்றெவ்வித
காரணத்தை முன்னிட்டாவது, வீட்டிலிருந்து
கொண்டே உன்னைத்தேடி வருபவர்கட்கெல்
லாம், வீட்டிலுள்ளவர்களை அல்லது வேலைக்
காரனைக் கொண்டு இல்லையென்று சொல்லச்
சொல்வது, தற்பிரயோசனத்திற்கே சமயத்
தில் தடுமாற்றம் உண்டாக்கு மென்பதை அறி
வாய், அறிவாய். 74

நீ ஒரு குடும்பியா யிருக்குங் காலத்துஉனக்குத் தெரிந்தவர்கள், உனக்கடக்கமானவர் முதலியோரிடத்து, உனக்கவசியமான ஒரு பொருளிருக்கக் கண்டாலும், அல்லது இவர்களிடம் உள்ள பொருளைக் கண்டபோது அஃது உனக்கவசியமென்று தோன்றினாலும், அவர்கட்கும் அப்பொருள்கட்குமுள்ள அவசியம், அநாவசியத்தை நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்ட பின்பு உன்னிஷ்டத்தை அவரவர்க்குகந்த மரியாதையாகக் குறிப்பால் தெரிவிப்பதை விட்டு விட்டுச் “சுரணை கெட்டவன் சொந்தக்காரன், அதுதானுங் கெட்டவன் பங்குக்காரன்” என்ற தற் கேற்ப, தடாலென இலவசமாகக் கேட்பது, அடாததாம், அடாததாம். 75

ஓர் ஏழைக்கு ஏதாவதொரு விஷயத்தில் 4 அணு வர வேண்டியபோது, அதற்காகவாக்காலும், தேகத்தாலும் முயற்சிசெய்து, ஆடு நனைகிறதென்று தோண்டான் குந்தியமுவது போன்ற இரக்கத்தோடு கூடிய பட்சமுடையான் போலவும், நீதியை முதலிலிருந்துகடைசிவரையி லுணர்ந்த நின்மல மனமுடையான் போலவும், நடித்துக்காட்டும் நீ, அவனுக்கு ரூபாய் 40 அல்லது 400 வரவேண்டிய காலத்தும், அம்மாதிரி முயற்சி செய்து, பட்சம் அல்லது நீதியுடைமையைக் காட்டுவதுதான் கனமாம், கனமாம். 76

கண்டெடுத்ததுபோல அவனுக்கு இலவசத்திலோ, அதிர்ஷ்டத்திற் கேற்றபடிமுயற்சியிலோ, கிடைத்த பொருள் எனக்குக் கிடைத்தால், கோயில்கட்கும், பந்து மீத்திரர்களில் ஏழைகளாயுள்ளவர் கட்கும், வேலைக்காரர்கட்கும், தான தருமங்கள்செய்து விடுவேனென்று டம்பமாக அளந்து கொண்டிருந்த வுனக்கு அப்படி பொருகால் கிடைத்த காலத்தில் நாட்டியவாறு செய்து நலம் பெறல் நன்றும், அப்போதது முடியாது, முடியாது. 77

நம்மினு முயர்ந்த சாதியா னென்று சொல்லிக் கொள்பவனுக்கும் நமக்கு மென்னபேதமிருக்கிறது. “ஊத்தைச் சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலை யூன்பொதிந்த, பிறற்ற றுருத்தியைச் சோறிடுந் தோற்பையைப் பேசரிய, காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்ட” மென்றும், “தோலிரத்த மெலும்பிறைச்சி சுக்கில மேதை மச்சை யொன்றாய்த், தூலீ கரித்தவுடம்பு” என்றும் பெரியோர் சொல்லுவதற்கியாதும் பழுதில்லையே! நம் வீட்டிலேன் பகிரங்கமாகப் போஜனஞ்செய்வது கூடாது என்றும், சந்தேகமும், கோபமும், மனவருத்தமும், அவமானமு முனக்கிருக்கக்கூடும். உன்னின் எவ்வளவோ தாழ்ந்த ஜாதியானுண்ட வோட்டல் பாதிரத்தும், நீ குடியனா யிருந்தால் தோட்டியுங்

குடித்துவைத்த குடுவைமுதலிய எச்சிற் பாத்
 திரங்களில்கூடச் சாப்பிடவுங் குடிக்கவும்.
 இன்னான் இன்னாளென் றறியக்கூடாத ஆண்
 பெண்கள் சமைத்து விற்குங் கறிவகைகளைத்
 தின்பதற்கும் சம்மதித்த நீ, உன்னின் ஒருபடி
 தாழ்ந்த சாதியானென்று நீ எண்ணிக்கொண்
 டவனிடம் உண்ணச் சம்மதியாததுபோல, உன்
 னினுயர்ந்த சாதியான் பகிரங்கமாக வுன்னிட
 முண்பதற் கொப்பான். சிறேக முதலிய வெற்
 றுமைகளால் தாழ்ந்தவனிடம் நீயும், உயர்ந்தவ
 னுன்னிடமும் ஒவ்வொரு காலத்துண்ண நேரி
 டினும், அதையே தாபித்துப்பேசுவ தவ்வளவு
 உசிதமல்ல வென்று ஓர்வாய், ஓர்வாய். 78

சுகவாழ் வடையச் சோர்ந்து சோர்ந்துட்கி
 இகவாழ் வினுக்கே யேங்குறு மனமே'

சேய்யுள், வசனம், நூலுக்குரையியற்றல்,
 உபாத்திமைத்தனம், யாதாவதொரு விஷயத்
 தை உபந்நியசித்தல், பிரசங்கித்தல், பழைய நூல்
 களைப் பரிசோதித்து அச்சிடல் முதலிய காரி
 யங்களை மேற்கொண்ட வித்துவான்களும்,
 விதம் விதமான மருத்துவங்களைக் கற்றுள்ள
 வைத்தியர் (டாக்டர்) களும், மனையடி
 சாத்திர முதலிய சிலப் சாத்திரங்களைத் தெரி
 ந்த சில்பி (இஞ்சினீயர்)களும், நியாய நூல்க
 ளோதிய நியாயாதிபதிகளும், வக்கீல்க

ளும், சமையற்காரர்களும், ஒவிய (சித்திர)
 க்காரர்களும், விவசாயம் பயின்றவர்களும்,
 கப்பல், ரயில், ஆகாயவிமானம், டிராம்வண்டி,
 மோட்டார்கார், இன்னுமுள்ள இதர வண்டி-
 களை யோட்டுபவர்களும், காலக்கணிதர் (வா
 னசாத்திரி) களும், சைகை, ஒலிமுதலியவற்
 றால் வீரர்களை நடாத்தும் தளகர்த்தர்களும்,
 ஏனையவித்தைக் தொழில்களின் றலை நின்ற
 வர்களும், அவரவர் மேற்கொண்ட கல்வி,
 அல்லது தொழில்களில் பூரணப்பயிற்சிக்குறை
 வாலும், தேர்ந்து பட்டம்பெற்றுள்ளோ மென்
 னும் பெருமிதத்தாலும், அநுபவசாலியெனப்
 பல்லோராலும் புகழப்பட்டிருக்கிறோ மென்னு
 மலட்சியத்தாலும், “கற்றதுகைம் மண்ணளவு
 கல்லா துலகளவு” என்னு மொப்பற்ற வாக்கி
 யப் பயனையோராத அவசரத்தாலும், அசாக்கி
 ரதையாலும், அறிவு செயல் முதலியவற்றை
 அடியோடுபெயர்த்தெறிவதற் கேதுவான அமி
 தலாகிரிப் பழக்கத்தாலும், மறதியாலும், தே
 கசெளக்கியக் குறைவாலும், மற்று மசந்தர்ப்
 பங்களாலும் தமக்கையாவது பிறர்க்கையா
 யாவது தமச்சும் பிறர்க்குமாவது கெடுதியை
 விளைப்பதுபோலச் சோதிடத்திற் பயின்றவர்
 களும் முற்கூறிய காரணங்களாலும் தன்
 பட்சி துயில், சாவு, முதலியவற்றி லிருப்பதை

யறியா துறைக்குங் காலத்திலும், நேற்றுச்சொ
 ன்ன பலனுக்கு இன்றைக்குச் சொல்லுவது
 மாறுபட்டிருப்பதாலும், ஒரு சோதிடர் சொ
 ன்னபடி இன்றொருவர் கூறுவதில்லை யானதா
 லும், சோதிடத்திற்கு முக்கியாங்கமான பஞ்
 சாங்கங்கள் பேதப்பட்டிருப்பதாலும், ஒருவ
 ர்குப் பவித்து, மற்றொருவர்க்குப் பலியாமற்
 போவதாலும் எவ்வளவு சாக்கிரதையாகக்கணி
 த்துக் கூறினும் யுகதர்ம விசேஷத்தால் பவித்
 தும் பலியாமலும் போகும் என்பது தோன்ற,
 “தக்கசகுனமொடுசாமுத்திரியஞ் * சொல், மிக்
 கவசரீரிகனாவில்வைந்து—மிக்கவியிற், கூடினுங்
 கூடிவிடுங் கூடாம லேயொருநால், வீடினும் வீ
 டிவிடும்.” என்று கூறியுள்ளதாலும், சோதிடத்
 தினு லுன் பலாபலன்களைத் தெரிந்து கொள்ள
 முயல்வையேல், நன்மையாயின் சந்தேஷமும்
 தீமையாயின் தீராததுன்பமும் சித்திக்கும்.
 ஒவ்வொரு கணமும் மரணத்தின் வாயிலிருப்
 பதை யுண்மையென வுணர்ந்திருப்பினும், சோ
 திடத்தினால், பிராணஹானி யுண்டாகுங் கால
 த்தைத் தெரிந்து கொண்டவனுக்கும், தூக்
 குத் தண்டனைக்குள்ளாயினானுக்கும் உண்டாஞ்
 சஞ்சல மொன்றானதால், சோதிடத்தினால்
 நன்மை தீமைகளைக் கேட்டுக் களிப்பதும், வரு

* சொல்—சோதிடம்.

ந்துவதும், பொருந்தாத தாம்; பொருந்தாத தாம். 79

உலகத்துள்ள பற்பல தொழிலாளர் களில் சத்தியமும் நம்பிக்கையு முடையவன் கிடைப்பதரிதினு மரிதானதால், அவர்களை நம் பிக்கெட்டே னென்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு முன், அவ்வேலையில் நீயுங் கண்ணுங் கருத்து மாக விருப்பது நன்மையாம்; நன்மையாம், 80

அன்னிய தேசவாசிகளிடம் தாவரசங் கம சொத்துக்களை வைத்துக் கடன் வாங்க லும், உன்னிடம் பழகவாரம்பிக்கும் போதே உன்னை எவ்விதத்திலாவது மோசஞ் செய்ய வேண்டுமென்னுந் துர்ரெண்ணமுடைய மடைய துன்மார்க்கப் பெரும்பாதகப் படுபாவிகள் மலிந்துள்ளா ராதலின், அனுபவமில்லார் கையெழுத்தொன்றை மாத்திரம் நம்பி அண்டிமா ண்டின் மீது கடன்கொடுக்க நேர்ந்தபோது கடன்வாங்குபவனுடைய நெருங்கிய பந்துஅல் லது சிநேகர்களி லிருவர்க்குக் குறையாத சாட் சிக் கையெழுத்தோடு கைக்குறியு மில்லாத விடத்துக் கடன் கொடுத்தலும், கஷ்ட நஷ்ட முண்டாக்கு மென்பதை கவனிப்பாய்; கவ னிப்பாய். 81

ஒருவன் அதுபவித்த, அதுபவிக்கிற, அதுபவிக்கப் போகிற சுகதுக்கங்களை உன்னிடஞ் சொல்லிக் கொள்ளுங்கால் நீ பெருமிதங் கொண்டாவது, பராமுகமாகவாவ தில்லாமல் சொல்லும் விஷயங்கட்கேற்ப, முகக்குறியுடன் “பக்கத்துச் சொல் பதினூரிர”மானதால், சமாதானம், தைரியம் ஆலோசனைகளைச் சொல்லுவதன்றிக் கூடுமானால் உன்னாலான சகாயத்தையுஞ் செய்யாயேல், நீ இரக்கமுள்ளவர்களிலொருவனாகவைத் தெண்ணப்படாய்; எண்ணப்படாய்,

82

பிடித்தவர் கட்கேலாம் பிள்ளையாய்ச் சுமந்துபெற்றேத்தேதா யிவளேன வோண்ண மனமே!

உனக்கும், உன் மானத்திற்கும், உன் பொருளுக்கும், கஷ்ட நஷ்டங்கள் வரக்கூடிய காரியங்களிலன்றி, உன் கட்டளையை யேற்பவர்களாகிய மனைவி, மக்கள், சகோதரர், சிநேகர், மாணவா, வேலைக்காரர் முதலியவர்களை நிஷ்பிரயோஜனமான காரியங்களிலெல்லாம் பரீக்ஷிக்க முயல்வது விருத்தமாம்; விருத்தமாம்.

83

ஏதாவது வியவகாரத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டு யாராவதுன்னை மத்தியஸ்தர்களிலொருவனாக வாவது, உன்னை மாத்திரமாவது கோரிக்கொள்வார்க ளானால், கட்சிக்காரர்க

ளின் நேர்மைகளையும், வியவகாரத்தின் விவரங்களையும், நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டு, “வேதாளஞ் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே, பாதாள முனி படருமே - மூதேவி, சென்றிருந்து வாழ்வளை சேடன் குடிபுகுமே, மன்றோரஞ் சொன்னார் மனை” என்னுஞ் செய்யுட் கருத்தையே ஊதியமாகக் கொண்டு, வேறுதியத்தை நினைபாது செய்யும் மத்தியஸ்தமே செய்யத் தக்கதாம்; செய்யத்தக்கதாம். 84

எக்காரணத்தைக் கொண்டாவது அறிவுடையார் உன்மீது கோபித்துக் கொள்ளுங்காலத்தும், யாதாவதொரு வியவகாரத்தைப்பற்றிப்பேசுங்காலத்தும், சமாதானமும் நியாயமுமிருந்து விஷயத்தைத் தைரியமா யெடுத்துக் காட்டின், அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வதோடு, உன்மீது முன்னிலு மதிகப் பிரீதி வைப்பார்கள். இப்பிரீதியைத் தற்பெருமை யாளரான மூடர்பால் பெறவேண்டியதாயின், அவர்கள் நிரோதுவாய்க்கோபித்துக் கொள்ளுங் காலத்தும், தாம் பிடித்த முயலுக்கு முன்றே காலென மூடப் பிடிவாதம் பேசுங்காலத்தும், மௌனஞ்சாதித்தலே முறைமையாம்; முறைமையாம். 85

தக்க அந்தஸ்தை வசித்திருக்குங் காலத்தில் சிறிய காரியத்தைச் செய்யப் புகுந்தா

லும் அதற்கேற்றபடி பெரு முயற்சியுடன் செ
ர்ப்பக் கடவாய்; இல்லையேல், நஷ்டத்தோடு அவ
மானம் மடைவா யென்பதை யறிவாய்; யறி
வாய், 86

உன்னை எதற்காக ! வொருவன் அடுத்த
தானோ, எதற்காக நீ சம்மதித்தாயோ அதை
நிறைவேற்றி வைப்பது மாத்திரம் நங்கடனெ
ன்றிராது சகல விதத்திலும் அவனை யோக்கிய
னாக்குவிப்பதே உன் பெருங் கடமையாம். அப்
படி யாக்குவிப்பதற்குமாறாக, யாதாவதொரு
வைராக்கியம், லாபம், கோபம் இவைகளை
முன்னிட்டு யோக்கியனையும் அயோக்கியனாக்
கப் பார்ப்பது தகுதியாகாது. அவன்மே லுன
க்கும் அமோகப் பிரியமுண்டாரினும், சமயம்
வந்தபோது நம்மீதும் இத்தகைய அயோக்கி
யதையைக் காட்டுவானோ வென்னுஞ்சந்தேகப்
பேய் சதாவுன்னைப் பிய்த்துப் பிய்த்துத் தின்
னுமாதலால், முதலிலேயே அத்தகைய முயற்
சிக்குள் ஆளாக்கா திருப்பதுவே அறிவாய்;
அறிவாய். 87

தாட்சண்யம், தற்கால லாபம், ஜீவ
னம், சாமர்த்தியம் முதலியவற்றை முன்னி
ட்டு உன் மனசாட்சிக்கு விரோதமான செயல்
கட் குட்படுவாயாகில், “தெய்வமுள தென்பார்
திய செயப்புகின், தெய்வமே கண்ணின்று நின்

றொறுக்கும்” என்றபடி துன்பத்திற் காளாவ
துண்மையாம்; உண்மையாம். 88

சிரங்கொடு பயித்தியஞ் சேந்தழற் கோள்ளீகோ
குரங்கையே நிகர்த்த கோதுறு மனமே! [ள்

அற்பன் உன்னைக்காரண மின்றிக் கஷ்ட
நஷ்டங்கட்கு உட்படுத்த முயல்வானாயின்,
அவைகளைப் பொறுத்துக் கொள்வாய். அக
னூலவன் கடவுள் தண்டனைக்குத் தப்பாதாளா
வான், பொறுப்பதற் கியலாததாயின், ‘நெல்லா
லடித்தவனைக் கல்லா லடிப்பது நீதியா’ மென்
பது போல எவ்விதத்திலாவது அவனுக்குப்
புத்திவரப் பண்ணுவது புண்ணியமாம்; புண்
னியமாம். 89

உனக்குச் சொந்தமான பணத்தை
யாவது ஏதாவதொரு பொருளையாவது உன்
னாபத்திற்கு, அல்லது உனக்குத் தேவையான
போது உதவக்கூடிய உத்தமர்களிடம் அடைக்
லமாக வைத்து வைப்பது, “வைக்கத் தெரி
யாது வைக்கோற் போரில் வைத்து” வருந்து
வானைப் போலக் கேட்டபோது சாக்குப்போக்
குகளைச் சொல்லுவா னிடமும், தனக்கனுகூல
மானபோது கொடுப்பானிடமும், கிடைத்ததே
லாப மெனச்சாப்பிட் டேப்பமிட்டு உன்றலையி
லோட்டைக் கவிழ்ப்பானிடமும், கொடுத்து
வைப்ப திடுக்கனுக்கு இடமாம்; இடமாம். 90

தேகத்திற்கு அல்லது குடும்பத்திற்கு வியாதி அல்லது ஆபத்துக்கள் வருவது இயல்பாம். ஆபத்து உன் விரோதிக்காவது அவன் குடும்பத்திற்காவது நேர்ந்தக்கால், என்னையவ்விப்படிச் செய்தான்; அதனாவது கிப்படிப்பட்ட ஆபத்துவந்த தென்று பல்லோரிடமும் சொல்லி மகிழ்வது மடமாம், மடமாம். 91

நின்போன்ற குடும்பிகட்குப் பயந்து சமுசாரத்தை (வாழ்க்கையை) யும், ஆபத்தண்பனுக்குப் பயந்து நன்னடக்கைகளையும், உனக்குச் சாதகமாயுள்ள கல்வி, அல்லது கைத்தொழில், வர்த்தகம், உத்தியோகம் முதலானபலவகை ஜீவனங்களையும், நீமேற் கொண்டது போல, உன்னை நிகர்த்து உனக்கு விரோதிகளாயுள்ளவர்கட்குப் பயந்து நடத்துவதிலும் சற்றுத் தவறுவையேல், அவமானப் பலனையே யடைவாய்; அடைவாய், 92

எக்காரியத்திற்கும் எக்காலத்தும், உன்னை எதிர் பார்த்திருக்கத் தகுந்த உன்மனைவியின் சம்மதத்திற்கு எதைக் குறித்தும் எக்காலத்தும் எதிர் பார்ப்பதையே பெரும் விரதமாகக் கொண்டிருப்பையேல், அடிக்கடி கஷ்டநஷ்டங்கட் காவதன்றி, எல்லாராலும் நீ ஆண்மகனென்று சொல்லப்படாய்; சொல்லப்படாய்.

உனக்குள்ளே கூசுதலாயும், கௌரவத் திற்கு ஹானியாயும், என்றென்று மாறாதவெட்கத்தைத்தருவதாயும்பந்துமித்திரர்முதலானவர்கள் தூஷித்தற்கேதுவாயுமுள்ள காரியங்களைச் செய்யாதிருத்தலே திருத்தமாம். செய்த பின யாராவது ஏளனஞ் செய்வாராயின், அதைப் பொறுத்தலே பொருத்தமாம். பொறுது கோபித்தாலாவது, அதற்குப் பொருந்தாச்சமாதானங் கூறுதலாவது குறைவாம், குறைவாம். 94

எழுத்துமுலஞ் சாட்சி முதலான ருசுக்களின்றி யாதொரு தாவாவிற் கு முட்படாத ஏதாவ தொரு பொருளை அல்லது பத்திரத்தைப் பத்திரமாய் வைத்து வைத்து வேண்டும்போது கொடுவென்று யாராவ துன்னிடம் அடைக்கலமாகவைத்தால், கொடுத்ததேபோது மென்று அபகரிக்காதிருப்பதோடு, வைத்தவன் (கொடுத்தவன்) இறந்தால் அவன் வாரீசுக்கும், நீயிறந்தால் கொடுத்தவனுக்காவது. அவன் வாரீசுக்காவது உன் வாரீசுக்கள் கொடுத்து விடும்படி ஏற்பாடு செய்து வைப்பாயாயின், உன்னைக் கலியுகமறுவெனக் கழறுவர்; கழறுவர் 95

எல்லா நலனு முள்ளபோதே கர்மித்தனத்தை வகிக்கப் பழகாது, பஞ்சணையிற் றுயி ல்வதே பழக்கமாயினும் ஒவ்வொருகால் தரையிற் படுக்கத்தானே பழகலும், பல்லக்கேறும்

பாக்கியம் பெறினும் பாத சாரியாய் நடக்
கப் பழகலும், பற்பல வுடைகள் பாங்கா
விருப்பினும் சாதாரண வுடை தரிக்கப் பழக
லும், அறுசுவை யுண்டி யருந்துவதாயினும்
சுவையறு முண்டிபை துய்க்கப் பழகலும், வா
சனையே கொள்ளும் வழக்கமாயினும், தூர்வாச
னைக்குச் சுளிக்காப் பழக்கமும் “தறுகணைம்
புலன்களுக் கேவல்செய்யுறாச்சதுரி”னைப் பெற
முயலுங் காலத் துதவியாம், உதவியாம். 96
பெருமையுஞ் சிறுமையும் பிரித்துணர் தற்கிலா
வொருமையிற் கால மொழிக்குநன் மனமே!

உன் நண்பன் முதலானவர்கட்கு வேண்
டிய யாதொரு பொருளை வாங்குதற்கு அச்சம
யம் தம்மிடம் பணமில்லாது, உன்னைச் சாமீ
னாக வைத்தாவது உன்னிடங்கடன்பெற்றாவது
வாங்கி அப்பொருளை உன்னிடங் கொடுத்துவை
த்தாலும், உன் மீது பத்திரம் எழுதிவைத்தா
லும், குறித்த காலத்திற்குள் உன் கடனைக்
கொடுக்கச் சற்றுத் தாமதித்தாலும், அப்பொ
ருளுணக் கவசியமாயினும், வாங்கிய காலத்து
விலையை விட உன்னிடத்திருந்து மீட்டுக்கொ
ள்ளுங் காலத்து அது அதிகவிலை பெறுமானதா
யினும், அதற்காசையை யாது இஷ்டமிருந்தால்
கொடுத்தகடனை வட்டிபுடன் பெற்றுக்கொண்
டு அப்பொருளைக் கொடுத்து விடுவது தான்
குணமாம்; குணமாம். 97

நீ மிதமற்ற கல்வி செல்வங்களையுடைய
வனையின், அபலமான காரியங்களில் கல்வித்தி
றமையைக் காட்டிச் சபலபுத்தியுடையோர்
மெச்சும்மெச்சுதலுக் காசைவையாது, உலகோ
பகாரமான உயிர்க்குறுதியான நூல்களை யியற்
றுவதும், அத்தகையபழைய நூல்களைவெளியிடு
வதும், அன்றி, செல்வங்களைவீண்காரியங்களில்
செலவிட்டு வீணர்களுள் சிலரால் சில நாளைக்
குத்தாராளத் தன்மையுடையா னென்று பெய
ரெடுப்பதைக்காட்டிலும், புசிப்பைப்பசித்தோர்
க்கிடும் புண்ணியனென்றும், அடுத்தாரை விரு
த்தியாக்கு மருள் வள்ளலென்றும், உலகமழி
யினு மழியா வுண்மைத் தருமங்களை நிலைநாட்
டி வைத்த உத்தம னென்றும், யாவராலும்எக்
காலத்தும் சொல்லப் பெறுவதுமே, இறந்தும்
இறவாத்தன்மையனென் றேத்தப்படும் புகழ்
பெறுவதற்குக் காரணமென் றெண்ணுவாய்;
எண்ணுவாய், 98

குடும்பங்களில் பவியோடு (ஜீவஇம்
சை செய்யக்) ஃடிய சிறு தெய்வங் கும்பிடுங்
காலங்க ளடிக்கடி நேரிடுவதியல்பாம். உன்குடு
ம்பத்தி லப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நேரிடுங்
'கால் உன்னுலானவரையில் ஜீவஇம்சை செய்வ
தைத் தடுக்கப் பார்ப்பதுவே தருமமாம், தரு
மமாம். 99

குடும்பம், உத்தியோகம், வர்த்தகம், தொழில், நட்பு முதலானவைகளில் பொறுமையால், நிரேதுவாகக் கோள்களேற்படுவது சகஜம். அவற்றை நம்பினோர் எதிரியைக்கெடுத்த தன்றித் தாமுங் கெட்டு அவமானமும், நஷ்டமு மடைந்ததைக் கண்டு கேட்டுள்ளா யானதால், கோளுக்குள் காதைக் கொடுப்பதுகுறைவாம்; குறைவாம்.

100

“தந்தையறிவு மகனறிவு”, “தாயைப் பார்த்துப் பெண்ணைக்கொள்”, “தாய்வழி மகன்”, “குலமாட்சியில்லாருங் குன்று போனிற்பர், நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து”, “குலத்தளவேயாகுங்குணம்”, “தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக், கற்றனைத் தூறுமறிவு”, “தான் கற்ற நூலளவேயாகுமா நுண்ணறிவு”, “திருவுண்டானபோதே திறமையுண்டாகும்” என்னும் வாக்கியங்களின் பயனுக்குமாறாகத் தந்தைக் குண்டாங் குணம் மகனுக்கின்றியும், தாய்க் குண்டான நடை மகளுக் கில்லாமலும், தண்ணீரிற் கிடக்குங் கருங்கல்லைப்போல நல்ல சகவாசத்தை யுடையவன் நண்பன் செய்கைக்கு மாறுபட்டும், மேலாஞ்சா தியிற் பிறந்தும் அதற்கேற்றவொழுக்கமுதலியவைகளின்றியும், சகலகலாவல்லா னாகியும் இது தக்கது இது தகாதது என்னும் பகுத்த

நிலில்லாமலும், நிறைந்த பொரு ளிருந்தும்
 அகளு லடையவேண்டிய பலனைப் பெறுது
 எதினும் எக்காரி யத்தினும் பிரயோஜன
 மின்றி ஈடழிந்து நிற்கு மநேகரைப் போல,
 குருவிற்கு மாறானமாணவனும், பர்த்தாவிற்கு
 மாறுபட்ட பாரியையும், எஜமானனுக்கு நேர்
 முரணான ஏவலனும், சகோதரனுக் கொவ்வாத
 சகோதரனுமுள்ளாராதலின், இவர்களிடம் சகல
 விதத்தும் கூடிப் பழகாது ஒருவரைப்பார்த்
 தொருவரை நம்புவாயாயின், சஷ்ட நஷ்டமே
 கைகண்ட பலனாமென்பதைக் கருதுவாய் ;
 கருதுவாய். 101

மாளாத் துயர்தரும் மாண்பில் மனமே !

உண்மைஞானியும், ஓயாக் குடியனும்,
 பணங்காக்கும் பூதத்தையும் வாயிதாப்
 பணத்தைச் சுமக்கும் வெட்டியானையும், ஒத்த
 பணவாசை யுடையவனும், நிர்மூடனும், நீக்க
 மில்லாச் சூதாடியும், முறைகடந்த காமியும்,
 முழுத்தரித்திரனும், தன்னை யறிந்தவரில்லா
 விடத்தி லகப்பட்டுக் கொண்டவனும், பிறர்
 காரண மின்றிச் செய்த குற்றத்தைக் குணமா
 கவும், அவமானத்தைக் கௌரவமாகவும், அவ
 னவனியற்கைக் குணத்திற் கேற்றபடி கொள்
 ளுவது இயல்பாம்; இயல்பாம், 102

இஷ்ட ஜனங்களான ஆண், பெண்களில், எவரிடத்தாவது விரோதமான பிறகு காலம் வந்த போதாவது, மத்தியஸ்தர் மூலமாவது, வலிபவாவது சிநேகம் அல்லது உறவு கொள்ள இஷ்டமிருந்தால், அப்படிப் பட்டவர்கள், காரணமாகவோ, அகாரணமாகவோ, உண்ணைப்பல அவமானஞ் செய்யினும், அவஸ்தைக்குள்ளாக் கினும், “குற்றம் பார்க்கிற் சுற்றமில்லை” என்பதை பெண்ணி, பதிலுக்குநீ அவர்களை யாதொரு அவஸ்தைக்கு உள்ளாக்காமலும், அவர்கள் செய்த குற்றங்களை யாருடையசெவியிலு மேற்றாமலு மிருப்பதே ஏற்றமாம்; ஏற்றமாம்.

103

நீ கஷ்டப்பட்டுத் தேடிய (சுயார்ஜித) பொருளால் அல்லது முன்னோர் தேடிவைத்த (பிதூரார்ஜித) பொருளால் விரும்பிய தான தருமங்களைச் செய்து புண்ணியத்தைப் பெற வேண்டுமே தவிர, அன்னியன் பொருளை மோசஞ் செய்தாவது, உனக்குச் சக்தியிருந்தும் அது மீதிப்பட மற்றவரைத் தட்டிக் கொடுத்துத் தான தருமங்களைச் செய்து, இது என்முயற்சியால் தான் நிறைவேறியது என்று சொல்லி மகிழ்ந்து, புகழையும் புண்ணியத்தையும் பெற வெண்ணுவது, கடைத்தேங்காயைத் திருடி அல்லது ஏமாற்றி வாங்கி வழிப்பிள்ளை யாருக் குடைத்ததை ஒக்குமாம், ஒக்குமாம்.

உன் பந்து, மித்திரன், ஆசிரியன், எஜமானன் இவர்களிடத்து, ஒருவன் உன் சிபார்சாலாவது தானாகவாவது உனக்குப் பின் பந்துவாகவும், மித்திரனாகவும், மாணவனாகவும், வேலைக்காரனாகவும், அமைந்தானாயினும், அவனது அதிர்ஷ்டத்திற்கும், அவனாலாகு மனுகூலத்திற்கும், அவனடக்கைக்கும், அப்ப ந்து மித்திரர் முதலானவர்கள் மகிழ்ந்து, உன் மீது வைத்திருக்கும் பட்சத்தினும் பதின் மட ங்கு அவன் மீது வைக்கக் கண்ட காலத்து, நீ பொறுமைப் படுவது பொருந்தாததாம்; பொ ருந்தாததாம்.

105

எஜமானன், நண்பன், பந்து, மாண வன், வேலைக்காரன் இவர்கள் உனக்குத் தே வையான காரியங்களில் தேர்ச்சி யடைந்தவர் களாகவும், உனக்கு மாத்திரம் சம்மதியான ஒழுங்கீனமான காரியங்களில் சம்மதமுடைவ ர்களாகவும், உனக்குத் தேவையில்லாத வுத்த மக் காரியங்களில் மூடர்களாகவு மிருப்பார்க ளென் றெண்ணுவது அறியாமையாம்; அறியா மையாம்.

106

எந்த வியவகாரத்தையும், நியாய வாயி லாய் ஐயம் பெறுதற்கு லாக் (நியாய நூல்) களும் நிதித்தலங்களும் உண்டாயிருப்பினும்,

கடவுள் தயை, பணம், சிபார்சு, சாட்சிமுதலிய உதவிகளில்லாவிடத்து ஜயம் பெறுவது துர்லபம்; துர்லபம். 107

நீக்கமற்ற சிநேகிதர்கள் பங்காளிகள் கொண்டான் கொடுத்தான் முதலிய பந்துக்களென்னு மிவர்களுள் யாரேனு மொருவரது யாதாவதொரு காரணத்தைக்குறித்துக்கர்ணகரீரமான வார்த்தைகளாலும், இரத்தமயச் சண்டைகளாலும்விரோதமுண்டாய காலத்து, நீ அவர்கட்குச் சிநேகிதனாயினும், பந்து வாயினும், ஒருவருக்காகப் பரிந்து மற்றொருவரைப் பேச்சு மூலமுதலியவற்றால் நீயும் விரோதித்துக் கொண்டால், அவர்கட்குளிருந்த அந்தரங்க வொற்றுமைகளாலும், வேறுவிதமான பலன்களை முன்னிட்டும், “தோன்றவநேகம்பெறினுந் தொன்னட்பிற்சிறந்தனவோ” என்பதையெண்ணியும், “பிறப்பிற்குக் கசப்புண்டா” “தண்ணீரை யடித்தால் தண்ணீர் வேறாகுமா” வென்பதுபோலும், தாயாதிகளைக் கூட்டுவிக்க வொரு நியாயாதிபதியும் வேண்டுமா வென்பதை யெண்ணியும், “கொண்டானுங் கொடுத்தானு மொன்றாய்ப் போனால் கூடவிருந்தவன் விரோதியா (தூரமா) னான்” என்னும் பழமொழியையும் யெண்ணிப் பார்த்து அவர்கள் ஒற்றுமையாய்ப் போனபோது, நீ ஒருவனே இருதிறத்தி

னருக்கும், அருவருப் புடையவனாவா யானதா
 லும், அவர்கள் விரோதமா யிருந்த காலத்தில்,
 அவர்களுக்குள் ஒருவரை யறியாமல் ஒருவர்
 உன் முன்னிலையில் வைதவைகளை அவர்கள் ஒற்
 றுமைப் பட்டகாலத்தில் இவரிப்படிப் பேசினார்
 அவரப்படிப் பேசினா ரென்று அவர்களிடஞ்
 சொன்னால் அதுவுங் குற்றமாகவே முடியுமா
 னதாலும், அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் உன்
 அறிவைத் திரப்பிடுத்தி இருதிறத் தினர்கட்
 கும் மனநோயுண்டாகாதபடி நடந்துகொள்வ
 ேத இனிதாம்; இனிதாம். 108

நமக்கொருவன், எக்காலத்தும், எல்லா
 விதத்திலும் தாழ்வுபட்டே யிருக்கவேண்டும்;
 அவன் குடும்பத்திலும், உத்தியோ (லெனகி)க
 த்திலும், உறவினரிடத்தும், ஊராரிடத்தும்
 சதா விரோதப்பட்டே யிருக்க வேண்டும்; எவ்
 விதத்திலும் அவன் செளக்கியமடைவது கூடா
 து; தெய்வாதீன மாகவாவது, தன் கஷ்டத்தா
 லாவது அவனடையும் பலன் தட்டுக்கெட்டுத்
 தடுமாறியே போகவேண்டும்; அப்படி தடுமா
 ருவிடின் அவனை யறியாது எப்படியாவது தட்
 டிவிடப் பார்க்க வேண்டும்; அதனை மீறியும்
 ஐயமுண்டாவதாக விருந்தால் “மகன் செத்தா
 லுஞ் சாகட்டும் மருமகன் கொட்ட மடங்கினால்
 போதும்” என்பது போல நமக்குப் பாபம்

அல்லது பழிவந்தாலும் வரட்டும்,| கூடுமான வரையில் அதைத் தடுத்து விடுவதே நம்கடனென்றெண்ணி முற்படுவாயாகில், அறிவுடையார் காற்கடை கொண்டொதுக்கிய வீணர் கூட்டத்தின் பிரதிநிதியாகப் பிரகாசிப்பாய்; பிரகாசிப்பாய்.

109

இக்காலத்தில் குடத்திலிட்ட நீபம்போல டங்கிக்கிடங்கும் தெய்வத் தன்மைபொருந்திய தமிழ்ப்பாஷையைத் தலை கீழாகப் படித்தவனுக்குத் தடுக்கு ஆதனமும், சின்னாட்குமுன் இந்நாட்டிற்றோன்றி மலைமுடியிட்ட மணிவிளக்கென வொளிரும் ஆங்கில பாஷையை அவாவி நான் கெழுத்தோதினவனுக்கு நாற்காலி ஆதனமுங் கிடைக்கின்றன. அரனணியாவம் கரியனும் நாரணன்பரியாய கருடனை நோக்கி “ஏன் கருடா” சுகமாவென, இருக்குமிடத்திருந்தால் சுகமே யென்று விடை தந்தவாறு, காலபேதத்தாற் பெருமை பொருந்திய ஆங்கிலத்தின் பயிற்சி அற்பமேனு மில்லாதவன் அடையும் பெருமை அற்பமு மில்லையாம்; இல்லையாம்.

யாதாவதொரு விஷயத்தை ஒருவரிடம் சொல்லுங்கால், அவ்விஷயத்திலோ, விஷயத்திற்குக் காரணமானவர்கள் மீதோ, காரணமானவைகள் மீதோ, சொல்லப்பட்ட உன்னை முன்னிட்டோ, கேட்போர் அருவருப்புடனிருக்கி

றார்க ளென்பதைக் குறிப்பா லுணர்ந்த பிறகும்
தொனு தொனு வென்று தொனுப்புவது, தூய்
தன்றும்; தூய்தன்றும். 111

யாதாவதொரு காரியத்தைக் குறித்து,
ஒருவருடைய வேண்டுகோட்குட்பட்டுப் போ
ய்வர நேரிட்டபோது வண்டிச் செலவு வழிச்
செலவு முதலியவைகளை அவர் கட்டாயங்கொ
டுப்பார்களெனத் தெரிந்தாலும், சொன்னாலும்,
போய்வர நேருஞ்செலவுக்காக உன் சொந்தப்
பணத்தைக் கைக்காவலாகக் கொண்டுபோவ
துன் கடனும்; கடனும். 112

வஞ்சனைச் சோற்கே வாயங் காந்து
செஞ்சோலை நஞ்செனச் செகுத்திடு மனமே !

உனக் கனுகூலமான காரியத்தை அல்
லது ஒரு பொருளை உள்ளே விருப்பாகவும்
மேலே வெறுப்பாகவுங் காட்டி, யாரையாவது
முன் தள்ளி எதையாவது சாக்கிட்டு நிறைவே
ற்றிக் கொள்வது அல்லது பெற்றுக் கொள்
வது போலப் பிறர் முயற்சிப்பார்க ளாயின்,
அதுபற்றி உல்லங்ஙனமாக ஒன்றுங் கூறுதிருத்
தலே உணர்வாம்; உணர்வாம். 113

அறிவுடையாரிடத்து ஏதாவது நேரில்
பேச நேரிட்டபோதும், கடித மூலமாகத் தெ
ரிவிக்கும் போதும் விஷயத்தை விளக்கமாக

வும் சுருக்கமாகவும் சொல்லுதல், அல்லது எழுதுதல் நன்றும். நூதனமான விஷயத்தை மாத்திரம் அறிவுடையார்க்கும் படிப்பில்லாதார்க்கும் விரிவாய் விளக்கமாய்த் தெரிவித்தல் உத்தமமாயினும், “அப்புறம்” “அப்புறம்” “வந்து” “வந்து” “தெரியுதா” “தெரியுதா” “கேட்டையா” “கேட்டையா” என்னும் சொற்களை இடமல்லாத விடத்திலெல்லாம் விருதுவாக இணைத்துத் தெரிவிப்பது கேட்போர்க்கு அருவருப்பையும் காலப்போக்கையு முண்டாக்குமானதால், பேசுங் காலத்தும், எழுதுங்காலத்தும், முக்கியமான வற்றைக் கவனித்தலே உசிதமாம்; உசிதமாம்.

114

நீ எந்தெந்தப் பொருளை உடையவனாக விருக்கிறாயோ, அவ்வினத்தைச் சார்ந்ததாய் அச்சமய முன்னிடத்தில் இல்லாத பொருள்கள் (அஃதாவது ஆபரணங்களை யுடையவனாயிருந்தும், உன்ரிட மில்லாத ஆபரணமும், பல புத்தகங்களை யுடையவனாக விருந்தும் உன்னிட மில்லாத புத்தகமும்) உன் சினேகிதர் முதலானவர்களிட மிருக்கக் கண்டு, நீ இரவல்கேட்டால் ஒருகால் கொடுப்பார்க ளன்றி, நீ முதற்றர யோக்கியனாயினும், ஆணைகடவாத அரிச் சந்திரனாயினும், பிறர் பொருளைத் துரும்பென நினைக்கும் பிரபந்தனாயினும், இவ்விதக் குணங்

களை யுடையவனை யென்று உன்னை யாவரும் நன்கறிந் திருப்பாராயினும், நேரிற் புகழக் கேட்டிருப்பாராயினும், “ஈங்கொருவுதவிவேஃ கா தெவருமோ ருதவி செய்பார்” என்ற வாக் கியப் பயனை யே யெதிர் பார்ப்பா ரதிகமான தால், அவர்கட்கு ஒருகால் உதவக்கூடிய பொ ருள் உன்னிடத் தில்லாதபோது அவர்களிடத் துள்ள உனக்கவசியமான பொருளை இரவல் கேட்டால், கொடுப்பது துர்லபம் ஒரு சமயம் ஒருவர்க் கொருவர் பழகிய பழக்கத்தால், விதி யின்றிக் கொடுக்க நேரிடினும், மற்றொரு கால் அப்படிக்கேட்காதிருப்பதற்காகத் தம் மீது பழியைச் சுமத்திக் கொள்ளாமல் தம்மைச் சார்ந்தவர்கள், அல்லது தம் குடும்பத்தினர்க ளின் அபிப்பிராய மின்ன தின்னது என்றுதகு ந்த பற்பல தந்திர வார்த்தைகளாகிய சொட் டிச் சொற்களுடன் கொடுப்பார்களானால், மறு படியும் அப்படிப் பட்டவர்களிடம் ஒன்றையிர வல் கேட்பது, முன்னிருந்த வொற்றுமைக் கினமும், அவமானமும் வருத்தமும் உண்டா வதற்குக் காரணமானதால், எப்பொருளையும், இரவலாய்க் கேட்பதே ஈனமாம்; ஈனமாம் 115

தகுந்த வேற்பாட்டின் மீது குறைந்தவட் டிக்குக் கடன் கொடுத்தலும், வாங்கலும் உத்த மம். அத்தக வட்டிக்காசைப்பட்டுக் கொடுப்ப

தும், அவசரப்பட்டு வாங்குவதும், குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுத்திருப்பதைத் துரிதஞ்செய்தாவது கஷ்டப்படுத்தியாவதுவாங்கி, மிதப்பக் கூறி வட்டி வாங்குவதும், “காணியாசை கோடிடுக” என்பது போல வட்டியும் முதலும் வந்து சேர, அல்லது கொடுக்க, வழியற்றுப் போ மென்பதை வகையுடன் காண்பாய்; காண்பாய்.

116

உன் சவரட்சணைக்கு உட்பட்டவர்கள் உன் தலைமைக்கு அல்லது, உன் மரியாதைக்கு, மாணுஷீகத் தன்மை மாறுபடாமல் மரியாதையாய் நடந்து கொள்ளுகிறார்களென உனக்குத்தோற்றமும் பட்சத்தில், நீ உன் தலைமைமுதலியவற்றைப் பெருமையாய்க் காட்டாது, நீ அவர்கள் முன் மரியாதையாய் நடந்து கொள்வதை உன் தலைமை முதலியவற்றின் விருத்திக்கும், அவர்களின் நன்மார்க்க விருத்திக்கும் காரணமாமாதலால், சற்றேனு மிவற்றிற்குத் தப்பாதுன் கவனத்தைச் செலுத்துவது கண்ணியமாய்; கண்ணியமாய்.

117

யாராவது யாதாவ தொரு விஷயத்தைக் குறித்துனக்குக் கடித மூலமாய்க் தெரிவிப்பார்களானால், அவ்விஷயம் முடிவு பெறுவதற்குள் அதனைக் கிழித் தெறிவதும் கைசேர விடுவதும் நலமன்றும்; நலமன்றும்.

118

குருமோழி கொண்டு குறையினின் றகன்று
ஒருவழிப் படாம வுலாவிவாழ் மனமே!

உன்னைப் பரீக்ஷிக்கும் பொருட்டு, யாராவது குடும்பத்திலோ, சிநேகத்திலோ, மற்றொரு தனிலோ, உள்ளே விருப்பம் வைத்து மேலுக்கு வெறுப்பாகவும், வெறுப்புவைத்து விருப்பாகவும், தூஷித்துப் பேசுதலும், பூஷித்துப் பேசுதலும், வழக்கமெனக் கண்டிருக்கும் நீ, அவர் வெறுப்பாகப் பேசுங்கால் வெறுப்பாகவும், விருப்பாகப் பேசுங்கால் விருப்பாகவும், சொல்லின் போக்கைக் காணாது, நீயும் அவருடன் கலந்துகொண்டு பேச முற்படுவாயாயின், உன்மதிக்கேட்டி னளவை, இவ்வளவென மதித்து, உன்னை மதிப்பா ரென்பதை மதிப்பாய்; மதிப்பாய்.

119

போட்டா போட்டி, அல்லது கலகப்பட்டுள்ள குடும்பச் சொத்துக்களை, இலாபத்தை முன்னிட்டாவது, வேறெக்காரணம் பற்றியாவது வாங்குவதும், இனத்தாராக விருந்து, பெண்கொள்ளல் கொடுத்தல் செய்வதும் பிசகாம்; பிசகாம்,

120

அதிர்ஷ்டமும், ஆயுளும், தேகாரோக்கியமும், துணைவலியும், எப்படிப் பார்க்கினும், உன்பார்வைக் கெட்டாமல் வெகு தூரத்திலிரு

ப்பதால், உன்வசமாகின்ற பணமொன்றையே நம்பி, அடாத காரியங்களையே இடைவிடாது செய்வதை விடுவாய், விடுவாய். 121

நீ பிரபுவாயிருந்து விசாலமான வீடுகட்டி அதன் ஒரு பக்கத்திலாவது மேல் வீட்டிலாவது பணம், ஆபரணம், பத்திரம் முதலானவைகளை வைத்துக்கொள்ள ஏற்படுத்திக்கொண்ட ஓரறையில் உன்னுத்தரனின்றி, குடும்பத்தாராவது வேலைக் காரர்களாவது வராதபடி கட்டுப்பாடு செய்து, நீ மாத்திரம் தனியே யிருக்க இஷ்டமிருந்தாலும், உன் வீட்டி விருப்பவர்களும் வேலைக்காரர்களும் நீ யிருக்கும் இடத்தைச் சேர்ந்தாற்போல் வந்து நடமாடுவது உனக்குப் பெருத்த அவமானமும், கௌரவக் குறைவுமா மென்று தோற்றினும், ஏறக்குறைய நீயிருப்பது அவர்கட்கும், அவர்களுலாவது உனக்கும், நீ பேசுவது அவர்கட்கும் அவர் பேசுவது உனக்கும், தெரியும்படியும், கேட்கும்படியும் செய்து வைப்பது, சமயா சமயத்தில் ஆபத் காலத்தில் அநுகூலமாம், அநுகூலமாம்.

உனக்கிருக்கும் ஆஸ்திகளை நினைந்து நினைந்து களிப்பதைவிட ஏற்பட்ட இருணத்தை (கடனை)த் தீர்த்து அதனாலடையுங் களிப்பே களிப்பெனக் கருதுவாய், கருதுவாய். 123

ஏமாறியபோது மந்திரவாதியை வாயில்
 போட்டுக்கொள்ளும் துர்த்தேவதையை வசி
 யஞ்செய்து யாவர்க்கும் அஞ்சாது நடப்பாணை
 ப்போலத் துஷ்டத் தனத்தாலும், சொந்தத்
 தனத்தாலும் யாவரும் உன்னைக்கண்ட விடத்
 தும், பெயரைக் கேட்டவிடத்தும் அச்சப்படு
 கிறார்களா, பெருமையா யெண்ணுகிறார்களா
 வென் றெண்ண மிடுவதைவிட, பக்தியென்
 னும் சிபாரிசால் பரமேசனைன்னும் தலைவனை
 பட்சமென்னும் அருளுக்குப் பாத்திரமாவது
 போல, நன்னடக்கை யென்னுஞ் சிறந்த செல்
 வத்தை விரும்பி நாட்டாரெல்லா முன்னை நல்
 லவனென்று சொல்ல வேண்டு மென்பதில்
 ஞாபகத்தைச் செலுத்தி நானேக் கழிப்பதே
 நன்றும், நன்றும்.

124

உன்பொருளுக்கு நஷ்டமும், உனக்கு
 அபகீர்த்தியும், இன்னார்வாயிலாக உண்டா
 யின, உண்டாகின்றன, உண்டாகும், எனயாராவ
 துனக்குத் தெரிவிப்பார்களானால், அது பொ
 ருமைபாற் சொன்னதா, உள்ளபடியே சொன்
 னதா, என்பதுபற்றிச் சொன்ன ஆளைக்காண்
 பிக்காமலே விசாரித்து, பொருமையா லென்
 றேற்படின சொன்னவனையும், உண்மையென்
 றேற்படின, குற்றவாளியையும் அததற்குத்தக்க

படியாயும், உன் அந்தஸ்துக் கேற்றபடியாயும்,
அவர்களைக் கண்டிப்ப தழகாம், அழகாம். 125

நீ கைத்தொழில் வைத்ப முதலியவைக
ளால் ஜீ நிப்பவனாக விருந்து யாராவது வேலை
கொடுத்து நடத்திக்கொண்டு வருங்கால், சொ
ந்தக்காரர்கட் குள்ள அவசரத்தாலோ, அறி
முகத்தாலோ, லாபத்தாலோ, அவ்வேலை தெரி
ந்த மற்றொருவனை உன்றோடு கூட்டி அவ்வே
லையைச் செய்யும்படி செய்த காலத்தும், வர்த்
தக முதலியவைகளில் உனக்குக் காவலாக
ஒருவனை நியமித்தகாலத்தும், நமக்கு மேலொ
ருவனை நியமித்தார்க ளல்லவா வென்னும்
பொறுமையாலும், அப்படி வந்தவர்களால்
உனக்கு லாபமில்லாத காலத்தும் அவர்களை
அவமானப்படுத்தும் பொருட்டுச் சொந்தக்
காரர்களை நஷ்டத்திற்குள்ளாக்குவது, நன்றன்
றும், நன்றன்றும். 126

சபையில் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிப் பேச
நேர்ந்தபோது தத்தம்பெருமை சந்தர்ப்ப
முதலிய வற்றைக் கவனியாது ஆவலுடன் வந்
கிருக்கும் சபையா ரனைவரும் சந்தோஷிக்கு
மாறு கொடுத்த அல்லது எடுத்துக் கொண்ட
விஷயத்தைக் கூடுமானவரைபில் உரத்தசத்தத்
துடன் குறித்தகால வளவிற்குள்பேசி முடிக்க

வேலாதெனின், பேசாதிருப்பதே பெருமையாம், பெருமையாம். 127

திரிமூர்த்திகள் முதல் தூசினுஞ் சிறிய சீவராசிக ளீராக வுள்ள சகல பிராணிகளும் காமமென்னுங் கற்பாறையின் மோதிக் கலங்காதவர்கள் கிடையவே கிடையாராயினும், அன்னிய மாதர்களின் மீதுன் ஞாபகஞ் செல்லுங்கால் உன் தாய், தமக்கை, தங்கை, தாரம், புத்திரி இவர்களையும் நீ பார்த்துள்ள விருத்தாப்பியமும், அவலட்சணமும், அலங்கோலமுமான விபாதி நிறைந்த கிழங்களையும் உன் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வந்து, முதலில் அன்னியத்திலுன் ஞாபகஞ் சென்றமைக்காக ஆத்மார்த்த கடவுளை மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்வாய், கேட்டுக் கொள்வாய். 128

பெண்கள் அன்னிய வாண் பெண்களின் சகவாசத்தாலேயே கற்பின்றலை நின்றும் தவறித் தடுமாற்ற முறுகிறார்களென் றெண்ண வேண்டாம். மகளைக்கெடுக்கு மாதாவும், மாதாவைப் பாழ்ப்படுத்து மகளும், தங்கையின் புத்தியைக் கெடுக்குந் தமக்கையும், தமக்கையின் வாழ்வைப் போக்குந் தங்கையும், மருகியை மயக்கும் மாமியும், மாமியை வழிவிடும் மருகியும் இப்படி ஒரே குடும்பத்தில் ஒருவருக் கொருவர் எமனாக விருக்கிறார்கள். இப்

படிப்பட்டவர்கள் உன் குடும்பத்திலும் உன் பந்துக்களிலுமிருக்கக் கூடும். அப்படிப் பட்டவர்களை விலக்கவாவது அவர்கள் நடைகளைப் பிறரறிய விளக்கவாவது கூடாத தாயினும், அவர்கள் வாசஞ் செய்யு மிடத்தை நாகலோக மெனவும், அவர்கள் கைப்பட்ட பண்டத்தைக் கடுவிஷ மெனவும், அவர்கள் பாவ வருவங்களைப் பிரத்தியட்ச பிசாசுகளெனவும், எண்ணுவாய், எண்ணுவாய். 129

கடவுள், அரசன், குரு, எஜமானன், பெரியோர் இவர்கள் தயவிற்குப் பாத்திராக வேண்டு மென்னு மிஷ்டமிருந்தால், அடக்கத்தை யதுசரிப்பதுடன், தேக கஷ்டத்திற்கும் பொருள் நஷ்டத்திற்கும், பின்வாங்கினால் ஆகவே யாகாதென வறிவாய், அறிவாய். 130

முழுட்சுக்களின் வைராக்கியம் அநுகூலத்தையும் முழுமுடர் வைராக்கியம் பிரதிகூலத்தையும் கொடுப்பதாயினும், வைராக்கிய மென்னு மொன்றைச் செலுத்த இவ்விருதிறத்தினர்களால் சாத்தியமாமே யன்றி இவ்விரண்டு மல்லாத மத்திமர்கள் கொண்ட வைராக்கியம் வண்டைக்காய்க் குழம்பா மென வழங்குவாய், வழங்குவாய். 131

மந்திரியால் மன்னனுக்கும், மனைவியால் மனாளனுக்கும், தனயனால் தந்தைக்கும், தம்

பியால் தமயனுக்கும், மாணாக்கனால் குரு
 விற்கும், வேலைக்காரனால் எஜமானனுக்கும்,
 பெருமைபுண்டாகக்கூடுமானதால், யாரையும்
 அலட்சியஞ் செய்யாதிருத்தலே அழகாம்,
 அழகாம். 132

ஒரு வியவகாரத்தில் அறிவாளிகளும்,
 பொருளாளிகளும், படிப்பாளிகளும், நெருங்
 கிய பந்துக்களும், ஆப்தநண்பர்களுங்கூட ஒரு
 கட்சியிலிருந்து தங்கடமைகளைச் சாதிக்கா
 மல் ஏதோவொரு காரணமாகத்தவறி விடுவார்
 களானால், பேராசையுடையவன், இலஞ்சம்
 வாங்குவோன், குடியன், கூத்திக்கள்ளன்,
 மூடன், தரித்திரன், பழக்கமில்லாதவன், உட்
 பகையுடையவன் இவர்கள் தவறிவிடுவதற்குப்
 பின்னடையா ரென்பதைப் பெரிதும், எண்ணு
 வாய், எண்ணுவாய். 133

மதிப்புடைய ஸ்திரீயும் புருஷனும், தந்
 தையும் புத்திரனும், தாயும் பிள்ளையும், தம
 யனும் தம்பியும், தங்கள் தங்கள் சுபாவகுணத்
 தினாலும், சந்தோஷத்தினாலும், கோபத்தினாலு
 ம், ஆபத்தினாலும், ஒருவரைபொருவர் அவமரி
 யாதையாகப் பேசிக்கொள்வது முண்டாமாத
 லால், நீ சரேலெனப் போகக்கூடாத வீட்டி
 லிருக்கும் அப்படிப்பட்டவர்களைக் காணச்
 சென்றால் ஜன்னல் முதலான வழிகளால்

பாராமலும், குால்கொடாமலும், தலைக்கடை
(முன்றில்) முதலிய விடங்களில் நிற்பதை
அவர்களை பார்ப்பார்களானால், நாம் பேசிக்
கொண்டிருந்ததைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தா
னோ வென்னுஞ் சந்தேகத்தால் கூசுதலும்,
கோபமும் வரக்கூடுமானதால், உன் வருகை
பை அங்கிருப்பவர்களின் மூலமாக வேனும்,
யாருமில்லைபேல் எச்சரித்தேனும் இருத்த
லொழுங்காம், ஒழுங்காம் 134

உன் வீட்டிலிருப்பவர்களுடன் நீ மரியா
தைக் குறைவாகப்பேச நேரிடின், வெனியே
நம்மைக் கௌரவமாக நினைத்திருப்பவர்களின்
செவியிற் பட்டாலென்ன நினைப்பார்கள் என்
னும் ஞாபகத்துடன் பேசுவது தகுதியாம்,
தகுதியாம். 135

உன்னைக் காண யாராவது வருவார்களா
யின், அவர்கள் வருகையை உடனே உனக்குத்
தெரிவிக்கும்படி உன் வேலைக்காரர் முதலான
வர்களுக்குத் திட்டஞ்செய்து வைப்பது திறமை
யாம், திறமையாம். 136

புகழ்ச்சிப்பிரியர், தற்பெருமைபாளர்,
முற்கோபிகள், கொடையாளர், என்னுமிவர்கள்
கோபத்திற் கடங்கிப்போவார்க்குப் பலனுண்
டாமென்று பகர்வாய், பகர்வாய். 137

உன் அற்புத்தியால், தம்பி, மனைவி, மகன், மகள், மாணவன், வேலைக்காரனென்னு மிவர்களைத் துணையாக அல்லது தூதராகக் கொண்டு பழிபாவங்கட்கு எதுவான காரியங் களைச்செய்யத் துணிவாயேல், அவர்கள் கெட் டுப்போவதற்கு நீயே வழிகாட்டி யாவதோடு அவர்கட்கு நீ அடங்கி நடக்கவும் நேரிடுமென் பதை அறிவாய், அறிவாய். 138

பறக்கும் பட்சிகள் எதனாலுந் தடைபடா மல் குறித்தவிடத்தைச் சேருவதுபோலச் சாமர்த்தியத்தாலாகாத காரியமும் பிரியமான வார்த்தை புடையவர்கட்குப் பகையும் இல்லை யென்று எண்ணுவாய், எண்ணுவாய். 139

புட்பக்கொடிகள் தம்மருகிலிருக்கும் மா ங்களின் மீது படர்ந்து அவற்றிற்கு அழகைக் கொடுத்தல் போல, அரசன், எஜமானன், குரு இவர்களின் தொந்தரவுக்குப் பொறுத்துச் சமீ பத்திலிருந்து இதமாக நடந்து கொள்பவர்கள் இலாபத்தையும், பெருமையையு மடைவார்க ளென்று பேசுவாய், பேசுவாய். 140

ஒருவன்கேட்டுக் கொண்டபடி நீ சம்ம தித்து, வாக்காலும், காயத்தாலும், காசாலும் செய்யத்தக்க சுவல்ப சகாயங்களையும், உனக் கிருக்கும் ஏதேதோ அசந்தர்ப்பங்களை முன்

னிட்டு நீ செய்யத்தவறி விடுவதுபோல உனக்
குச்செய்யச் சம்மதித்தவனும் அப்படித் தவறி
விடுவது சகஜமானதால், அதையே நீ ஒரு
பெருங்குற்றமாகக்கொண்டு அவனை அருவருத்
தல் அழகன்றும், அழகன்றும். 141

ஆயுதங்கள், வாத்தியங்கள், ஸ்திரீகள்,
உத்தமர்கள், புத்தகங்கள், பூமி ஆகிய இவை
கள் பரிபாலனம் செய்பவர்களால் பிரகாசிக்கு
மென்பது பிரசித்தமாம், பிரசித்தமாம். 142

அன்புள்ளபந்துக்கள் முதலியவர்கள் வீட்
டிற்குச் சாதாரண நாளில் நீ சென்றபோது
உனக்கு நடக்கும் உபசரிப்பைப்போல விசேஷ
தினங்களில் நடக்குமென எதிர்பார்ப்பது நன்
றல்ல, நன்றல்ல. 143

உனக்குள்ள வியாதிகளின் தன்மைகளை
விரிவாய் விவரமாய் வைத்தியனிடம் சொன்
னால் அதிகப் பணம் கேட்பானென்று பயந்து
உள்ளவியாதிகளை ஒளித்துச் சொல்லல் ஊன
மாம், ஊனமாம். 144

ஒருவனிடம் எவ்வளவு அடுத்தடுத்துப்
பழகினாலும் அந்தரங்கநடை உளவின்ரகசிய
முதலியவைகளைக் கண்டுகொள்வது கஷ்டம்.
ஒருகால் கண்டுகொண்டாலும் ஆளறிந்து, அள
வறிந்து, காலமறிந்து கண்டிப்பது அழகாம்,
அழகாம். 145

தேய்வபக்தி யில்லாதவனுக்குப் பயபக்தி யும், வினையை அங்கீகாரஞ் செய்யாதவனுக்கு விதினிலக்கும், உலக வியவகாரமுதலிய சுக துக்கங்களைச் சுபாவமென்று உணராதவனுக்குத் துக்க நிவர்த்தியும் இல்லையாம், இல்லையாம்.

146

ஸ்திரீயைத் தக்கபடி காத்து அவள் மனதை எதனால் திருப்தி செய்பவேண்டுமோ அப்படிச் செய்து திருப்பாமல் “கூத்திக் கள் வன் பெண்சாதியை நம்பான்” என்பதற்கேற்ப சதா சந்தேகங்கொண்டு இம்சிப்பதும், துட்டர்களோடு அளவிற்கு மிஞ்சி சினேகிப்பதும், மூடனைச் சீடனாகவும், சிப்பந்தியாகவும் வைத்துக்கொள்வதும், ஒருவனுடைய குலம், நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் வீட்டில் சேர்த்துக்கொள்வதும் விபரீதமாம், விபரீதமாம்.

147

தனவான் கொல்லிப்பதும், தரித்திரனடங்குவதும், ஸ்திரீகள் துர்ச்சனர்கட்கு வசமாவதும், ஞானியும், ஞானும், இருப்பையும், இறப்பையும் சமமாயெண்ணுவதும், கபடியை (விசுவாசகாதனை) நேசிப்போன் கெடுவதும், சுபாவமாம், சுபாவமாம்.

148

நீ பிரபுவாயின் உன்னினத் தேழைகள் வீட்டுப் பெண்ணைக் கொண்டும் கொடுத்தும்.

“ தக்கவனொருவன் வாழத் தன்கினைவாமும் ”

“ அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட்கெல்லாம்
நிழன்மரம்போ லொப்பத்தாங்கிப் - பழுமரம்போற்
பல்வார் பயன் றுய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே
நல்லாண் மகற்குக் கடன் ”.

என்ற முதுரைகளின் கருத்துக்கட் கேற்ப
சகல அந்தஸ்திலும் அவர்களை உன்னைப்போ
லாக்குவது தகுதியாம், தகுதியாம். 149

பிரசங்கம், உபநிதியாசம், ஏதாமொரு
யோசனை முதலியன நடைபெறும் சபைகளில்,
நீ சிலரோடு, சள சள வென்று பேசுவாயானால்
அச்சபையிலிருப்பவர்கட்கு இடைஞ்சலுண்டா
வதன்றி உன்னைக் கெடுகினைப் புடையவ னென்
றும், பொருமை யுடையவ னென்றும், அரு
மை தெரியாதவனென்றும், மற்றவர்கள் சொல்ல
நேரிடுமாதலால், பேச அவசியம் நேர்ந்த
போது சபையைவிட்டு வெளியே வந்து விடு
வது நல்லதாம், நல்லதாம். 150

உன்னுடைய நெருங்கிய பந்து, அத்தயந்த
சினேகர், இவர்கட்காவது இவர்கள் குடும்பத்தி
னர்கட்காவது ஏற்படும் சுபாசுப காரியங்களை
நீயே முதலாக நின்று நடத்த முயன்றபோது
உன் வேலைக்காரர் முதலாயினோர்கட்கு ஷெ
பந்து மித்திரர்கள் அறிருப்பதியைத் தரத்தக்க

வர்களாயின் உன்னோடு கூட கட்டுப் பாடாக
 விருந்து ஷெ சுபாசுப காரியங்களை நடத்தாமல்
 உன் வேலைக்காரர் முதலானவர்கள் பராக்
 குடையவர்களாகவே யிருப்பார்க ளென்பதை
 அதுபவத்திற் பார்ப்பாய், பார்ப்பாய். 151

தாழ்ந்த ஜாதியரிடத்தில் போஜனம்
 பண்ணுவது ஜாதிப்பிரஷ்ட மென்று நினைத்து
 ஆசாரத்தைக் காப்பாற்றும் நீ, உன்னு லெண்
 ணப்பட்ட அத்தாழ்ந்த ஜாதியானிடம் உன்
 னினத்தானும், உன்னினுயர்த்தானு முண்ணு
 வதைப் பார்த்திருந்தும், அவரிடம் உண்ணப்
 புகுந்த உன் ஜாதியும், ஆசாரமும் எம்மட்டும்
 நிலைத்தன வென்பதை எண்ணுவாய், எண்ணு
 வாய். 152

குல நலம், பண நலம் இவ்விரண்டும் ஒரு
 வற்கு வாய்ப்பதரிது. இக்காலத்தில் பண நல
 மொன்று மாத்திரம் வாய்க்கப் பெற்ற குண
 நல மில்லாதவர்களும், உண்டானபோது கோ
 டானு கோடி என்பதாக குல நல முதலான
 எல்லா நலங்களையும் சம்பாதிக்க முந்துகிறார்க
 ளென்பதைப் பார்த்திருக்கு முனக்கு பண நல
 முண்டானபோது சோர்வு படாமல் குல நல
 முதலான எல்லா நலங்களையும் சம்பாதிக்க
 முந்துவாய், முந்துவாய். 153

கல்வி, செல்வம், ஜாதி, ஒழுக்கம், அன்பு, வஸ்திரம், இவைகளேயன்றி இன்னும் பல உனக்கிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றால் ஒவ்வோரிடத்தில் மதிப்புண்டா மாதலால் எல்லாவிடத்திலும் ஒன்றையே காரணமாகக் காட்டிக் கொண்டு போவது கனமல்ல வென்பதைக் கடைப்பிடி, கடைப்பிடி. 154

உன் ஆன்மார்த்த கடவுளடியிற் பக்தியும் உன் தேகத்திற்கும், உன் குடும்பத்தினர்கட்கும் வியாதியும், ஆபத்தும், மாணமும், உன் ஆஸ்திகட்கும் குடும்ப போஷணைக் கேதுவான உத்தியோக முதலிய ஜீவனத்திற்குக் கெடுதியும் எந்த நிமிஷத்தில் உண்டாமோ என்றவுக்கமும், உன் னுள்ளத்தில் சதா குடிகொண்டிருக்குமானால் உன் பகைவனுக்குக்கூட சிறிய தீங்கினை விளைவிக்கக்கூடிய யோசனையிலும், பிறரீய எண்ணங்களிலும், சிந்தனையைச் செலுத்த நேரமிராதென்பதை நினைவாய், நினைவாய். 155

ஏகதேசம் ஒருவனுடைய சுவல்ப, சுவல்ப பொருளுக்கு நஷ்டமும், சின்ன சின்ன காரியங்களால் மனக்கஷ்டமுங் கொடுக்கா திருப்பது லொருகால் தவறினும் சாஸ்வதமான பழிபாவம், இராஜதண்டனை, அவமானம், ஊரார்சாபம் முதலியன தரத்தக்க பொருள் நஷ்ட

மும் மனத்திற்குக் கஷ்டமும் உண்டாகாத
வழியே யெல்லாவற்றிலும் உத்தமமான வழி
யென்றோர்ந்து நடப்பதே யிதுவரைபி லுனக்
கெடுத் துறுத்தியவைகளை யுணர்ந்ததின் பெ
ரும்பயனாமென்று பரமேசன் திருவருளைப்
பரவிப் பணிவாய், பணிவாய். 153

“என்மொழிக் கிரங்கி யிருசெவி யளித்த
நன்மன மேயெந் ளாளுந் வாழி.”

மனத்திற்குறுத்து மதிவிளக்கம்
சம்பூர்ணம்.

இப்புத்தகம் கிடைக்கும் இடங்கள்.

“லோகோபகாரி” ஆபீஸ்,
கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை.

ஸ்ரீ சாது இரத்தின சற்குரு புஸ்தகசாலை,
31 தங்கசாலை வீதி (பார்க்டவுன்) சென்னை.

ரிப்பன் பிரஸ், தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

கலாரத்நாகரம் பிரஸ், தம்புசெட்டி வீதி,
சென்னை.

